

ADJOURNMENT MOTION

re. the arrest of Mr. P. S. Namboodiri.

Mr. President.—I have received a notice of an adjournment motion from the Hon'ble Member, Mr. Ibrahim. The wording of the motion shows that it is sub judice.

Mr. K. M. Ibrahim (Cranganur).—Sir, my adjournment motion does not contemplate to raise issues that will come up before the tribunal. My adjournment motion is mainly concerned with raising the question of an invidious harrassment to this particular gentlemen, to point out that where an ordinary summons would have been sufficient in a criminal defamation case, a warrant has been issued to take him into custody which amounts to indiscriminatory treatments, accorded to the cause of labour. It is to protest against that particular point that I want to raise a discussion.

Mr. President.—Even assuming that it is possible to discuss the topic raised by Mr. Ibrahim apart from the facts of the case, the answer is very simple. It was only last week that the President of the Legislative Assembly gave a very definite ruling defining that where an officer of Government has issued an order in accordance with the ordinary law of the land that subject cannot form the subject of an adjournment motion. If this Magistrate who issued an arrest warrant was authorised to issue that warrant under the law of the land that cannot be made a subject for an adjournment motion. On the other hand, if he issued a warrant which is not provided for in the ordinary Criminal Procedure Code, then I can allow it. Therefore, I cannot allow it. The motion is disallowed.

**Standing Finance Committee Members for
1112—1113 M. E.**

Mr. President.—Three nominations have been received for the election of the members of the Standing Finance Committee, (1) Mr. P. Kumaram Ezhuthassan, (2) Mr. A. V. Moothedan and (3) Mr. A. Narayana Menon. As there are no other suggestions these gentlemen will be the members of the Standing Finance Committee.

The Cochin Nair Regulation Amendment Bill.

Mr. P. Govinda Menon (Adur).—Mr. President, Sir, I move that the Cochin Nayar Regulation Amendment Bill as

modified by the Select Committee* be taken into consideration. The Select Committee presided over by the Hon'ble Deputy President of this House has not made many changes in the original bill. There has been only one fundamental change and the other changes are either verbal or non consequential. The only important change that has been made in the Select Committee is with regard to partition. The bill as originally framed contemplated only thavazhi partition and in the Select Committee on account of the overwhelming opinion in favour of individual partition the Select Committee effected a change in the chapter relating to partition, that individual members of a tarawad can claim partition. The Select Committee examined 74 witnesses. Of these 55 witnesses were in favour of individual partition and 19 alone were against it. Out of 44 written statements received by the Select Committee 42 were in favour of individual partition. The Select Committee therefore felt satisfied that the law should be so changed as to allow individual partition to any member of a tarawad. Only one Hon'ble Member, the member for Mulakunnathukavu, added a note of dissent with regard to this matter. I move that the bill as modified by the Select Committee be taken into consideration.

Mr. A. Sankara Menon (Trippunithura).—I second it.

മിസ്റ്റർ പി. രാമമേനോൻ (Mulakunnathukavu).— സർ, ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. അശക്തനെങ്കിലും, അനന്യസഹായ നെങ്കിലും, ഇതിനെ ഞാൻ എന്റെ സർവ്വ ശക്തികളും ഉപയോഗിച്ച് എതിർക്കുന്നു. എന്റെ ഈ എതിർപ്പ് യന്ത്രത്തോക്കുകാരുടെ മുമ്പിൽ വില്ലമ്പുകാരുടെ യുദ്ധം പോലെയായിരിക്കും എന്റെ വിചാപം കേവലം ഒരു വനരോദനമായിരിക്കും. എന്നാലും ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. നായർ സമാജങ്ങളുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും, കരയോഗങ്ങളുടെ പ്രസിഡണ്ടുമാരും നായർ പത്രങ്ങളുടെ അധിപന്മാരും ഇതാ പുച്ഛസത്തോടും പരിഹാസ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി എന്നെ ഉറപ്പു നോക്കുന്നു. ഈ ബില്ലിന്റെ വാദപ്രതിവാദം കഴിഞ്ഞു പോകുന്നതോടുകൂടി സമുദായാഭിമാനികളെന്നു തന്നത്താൻ അഹങ്കരിക്കുന്ന ചില മാന്യ സാമാജികന്മാർ എനിക്കു “സമുദായ ഘാതകൻ” എന്ന് ഒരു പേരുകൂടി തരുവാൻ തയ്യാറായിട്ടുണ്ടത്രെ. സംഹാരകനോ സമുദ്ധാരകനോ ഞാൻ എന്ന് നിഷ്പക്ഷക്കാരായ നിരീക്ഷണപടക്കൾ തീർച്ചയാക്കട്ടെ. നായർ സമുദായത്തിന്റേയും, മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായത്തിന്റേയും ഈ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ, അവസാന യാത്രയിൽ, അതിനെ ശ്മശാനത്തിലേക്ക് എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഈ സംസ്കാരപരമ്പരിൽ വെച്ചു

* Vide Appendix.

മരുമക്കത്തായത്തറവാടിന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ ബില്ലുകൊണ്ടുള്ള ആപത്തിനെക്കുറിച്ചും കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രസംഗിക്കാതെയിരിക്കുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ കൃതച്ഛതയായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതിനാൽ, നായർ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ചുടലക്കളത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയെ തപരിതപ്പെടുത്തുന്ന ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ എതിർക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. സർ, ഈ ബില്ലിനെ വഹിക്കുന്ന വാഹകന്മാരുടെ സ്വഭാവം പരിശോധിച്ചാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു പാമാത്ഥമാണെന്നറിയാം. സ്രഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരം എന്നീ മൂന്നു കാലങ്ങളിൽ സംഹാരത്തിന്റെ കർത്താവായ ശിവന്റെ പേരു വഹിക്കുന്ന ശങ്കരനാണ് — ബഹുമാനപ്പെട്ട അമ്പാടി ശങ്കരമേനോനവർകൾ—ഇതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. നായർ തറവാടിനെ മരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു കഴിച്ചിട്ടു എന്നു വരാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി, അസന്നിദ്ധമായ ഒരു മരണ സട്ടിഫിക്കററിനുവേണ്ടി ഒരു ഡാക്ടറും ഈ കമ്മിറ്റിയിലുണ്ട്—ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ അവർകൾ—കമ്മിറ്റിയുടെ വിചാരണയിൽ പങ്കുകൊള്ളുമ്പോഴും വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഏല്പിട്ടിരിക്കുമ്പോഴും തറവാടു മരിച്ചിരിക്കുമോ എന്നു ആ ഡാക്ടർ സംശയം ജനിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ആലോചനായോഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു സ്വഗൃഹത്തിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ സഹോദരിമാരും മരുമക്കളും ഏകയോഗക്ഷേമമായി വർത്തിക്കുന്നതും, അമ്മാവനെ അഭിമാനാദരപുരസ്സരം അംഗീകരിക്കുന്നതും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ നായർ തറവാടു ചത്തിട്ടില്ലെന്നും ചാവേണമെന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഭൂരിപക്ഷ റിപ്പോർട്ടിൽ വ്യത്യസ്താഭിപ്രായത്തോടുകൂടിയെന്നും ചേർത്ത് എഴുതി ഒപ്പിടുകയും, ഒരു വ്യത്യസ്താഭിപ്രായവും എഴുതാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണ സട്ടിഫിക്കറു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരുത്തൻ മരിച്ചാൽ സംസ്കരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ആ ശവത്തിനെ ഒരു പുതിയ കോടി വസ്ത്രംകൊണ്ടു മൂടാറുണ്ട്. ആ മുറി വസ്ത്രം—ആ ചരമാവരണം—പാണ്ടിയിൽനിന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണനാണ് പണ്ടു കച്ചവടം ചെയ്യാറു്. ആ മുറിയും കൊണ്ടായിരിക്കണം ഒരു പരദേശ ബ്രാഹ്മണൻ — മിസ്റ്റർ രാമ ചന്ദ്രയ്യർ അവർകൾ — ഈ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളതു്. നമ്പൂതിരിമാരുടെ അന്തസ്സിന്നും ആഭിജാത്യത്തിന്നും ആദ്യമുതൽക്കുതന്നെ കേരളത്തിൽ നായർ ഒരു എതിരാളിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു ആ നായരുടെ തറവാടുകളുടെ സംസ്കാരത്തിൽ സസന്തോഷം സഹകരിച്ചു പണ്യാഹം തളിച്ചു പരിശുദ്ധമാക്കുക എന്നതിനെന്ന്വണ്ണം ഒരു നമ്പൂതിരി ശ്രേഷ്ഠനായ അച്ഛമുത്തി നമ്പൂതിരിപ്പാടവർകളും ഈ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയെ പാവനമാക്കി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തളിച്ചു കുളിക്കുന്നവരും കുളിച്ചു തളിക്കുന്നവരും ഈ കമ്മിറ്റിയിലുണ്ട്. ഈ വിധമെല്ലാം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയാണു ഈ ബില്ലിന്റെ കർത്താക്കൾ. ഈ ബില്ലു നായർ തറവാടുകളെ “സംസ്കരിക്കാ”നുള്ളതാണെന്നുതന്നെ അവരും വാദിക്കുന്നു! അതു ശരിയാണ്! സംസ്കാര സ്ഥലത്തേക്കു

ഉള്ള യാത്രയാകുന്നു ഇനിയിവിടെ നടക്കുവാൻ പോകുന്നത്. അങ്ങിനെ പറയുന്നതിന്നു ഞാനൊട്ടും മടിക്കുന്നില്ല.

ഈ ബില്ലു എന്താണെന്നു നമുക്കൊന്നു നോക്കാം. പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടുള്ള നായർ തറവാട്ടിലെ ഏതു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കും നിഷ്പ്രയാസം അവരവരുടെ ഓഹരി ഭാഗിച്ചു കിട്ടണം. ഒരു നായർ പുരുഷന്റെ അവകാശം അയാളുടെ ഭാര്യമക്കൾക്കു മാത്രമായിരിക്കണം. അടുത്ത അവിഭക്തഭായാദികളുള്ളപ്പോൾപ്പോലും അയാളുടെ സ്വത്തുക്കൾ, ഭാര്യ മക്കളില്ലെങ്കിൽ, അച്ഛനു ലഭിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ബില്ലു നായരെ നന്നാക്കുവാനല്ല, പാടെ നശിപ്പിക്കുവാനാണ് പര്യാപ്തമാകുക. സാമുദായിക നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ ഒരു മുഖതത്വം അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു സമുദായത്തിലെ നടപടികളിൽ സദാചാരത്തിന്നു വിരുദ്ധമായി, സാധാരണ മര്യാദക്കു വിരോധമായി വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ, അവയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാനാണ്; അവയുടെ ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കുവാനാണ് അത്യാവശ്യങ്ങളായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക. അതിന്നു നിയമസഭകൾക്കു അധികാരമുണ്ട്. സതി, ബാലികാവിവാഹം മുതലായവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങളുടെ ആവശ്യവും ന്യായവും അതാണ്. എന്നാൽ, ഒരു സമുദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ആദർശത്തെയോ സ്വരൂപത്തെയോ പിടിച്ചിളക്കി ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നാക്കുന്നതിന്നു ഒരു നിയമസഭക്കും അധികാരമില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മരുമക്കത്തായക്കാരായ നായന്മാരുടെ ദായക്രമത്തിലുള്ള നടപടി പിശകുകളേയോ അസാമാന്യീകങ്ങളായ സംഗതികളേയോ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതും പരിഷ്കരിക്കാവുന്നതും ആണ്. മരുമക്കത്തായക്കാരെ മക്കത്തായക്കാരായി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമം, സമുദായത്തിന്റെ സമ്മതിയുണ്ടായാൽതന്നെയും, സംഭവിക്കുന്നതു സാധ്യമായിരിക്കും; അല്ലാ അപാരമായ അപരാധമായിരിക്കും.

നായരേതരന്മാരായ എന്റെ ബഹുമാന്യരായ സാമാജികന്മാരോടു ഞാനൊന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഒരു മിതാക്ഷര ഹിന്ദു കുടുംബത്തിലെ മുത്ത മകനു മാത്രമേ മേലിൽ സ്വത്തവകാശമുള്ളൂ എന്നോ, അച്ഛന്റെ മരണശേഷം വിധവക്കു കുടുംബസ്വത്തിൽ പൂർണ്ണാവകാശമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നോ വരുന്നവിധം ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നതു ഈ സഭയിലെ ബ്രാഹ്മണ സാമാജികന്മാർ സമ്മതിക്കുന്നതാണോ? ഒരു കൃസ്തീയ പിതാവിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബസ്വത്തുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്ത മകൻ, പണ്ടത്തെ മരുമക്കത്തായ തറവാട്ടിലെ കാരണവർക്കുള്ള സകല അധികാരാവകാശങ്ങളോടുകൂടി ഭരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള നിയമവ്യവസ്ഥയെ ക്രിസ്ത്യാനി സഹോദരന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്നതാണോ? അതുപോലെയുള്ളതും മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ മൗലികതത്വത്തെ മുഷ്ടം മുടിക്കുന്നതുമായ ഒരു വിപ്ലവ നിയമമാണു ഇന്ന് ഇവിടെ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നായർ റഗുലേഷൻ.

സമുദായത്തിന്റെ സമ്മതിയുണ്ടെന്നായിരിക്കും ഈ സംഗതിക്കു അവതാരകന്റെ മറുപടി. ഒന്നാമത്, അങ്ങിനെയുള്ളൊരു സമ്മതിയില്ല. ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവ്ന്റെ നിലയും, വിലയും, സ്വഭാവവും, ശക്തിയും നോക്കിയാൽ അതിനെ ആശ്രയിച്ചു സമുദായ സമ്മതിയുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്നതു പരമാബദ്ധമായിരിക്കും. നായർ മഹാജനസഭക്കു നായർ സമുദായത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു ആർക്കു ഞറിയാത്തതു്. ആ സമാജത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ അതിന്റെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷ പദത്തിലേക്കു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു് അല്പം മുമ്പു ഈ ബില്ലിന്റെ അവതാരകൻ ചെയ്തതായി അറിയുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ ആ സംഗതിയെ ഒന്നുകൂടി വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. രണ്ടാമതായി ഈ സമ്മതംതന്നെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരാണ്. സ്വന്തമായൊന്നും സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെയോ സമ്പാദിച്ചതെല്ലാം ഭാര്യമാക്കുൾക്കു കൊടുത്തിട്ടും തൃപ്തി വരാതെയോ, അന്യന്മാർ ആജ്ഞിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള തറവാട്ടു സ്വത്തിന്മേൽ ആത്തിയോടുകൂടി കടന്നുപിടിച്ചു, കഡംബക്കാരോടു വഴക്കിന്നു് ഒരുമ്പെട്ടിട്ടുള്ള വീരന്മാരാണ്! കൊച്ചി ട്രഷറിയിൽ കിടക്കുന്ന സ്വത്തുടത്തു് ഈ സഭയിലുള്ളവർക്കെല്ലാം ആളോഹരി ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന ഈ സഭ ഭൂരിപക്ഷമായോ, ഏകകണ്ഠമായിതന്നെയോ, അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ അതു അംഗീകരിക്കുന്നതിന്നു, സർ, അവിടുന്ന് തയ്യാറുണ്ടോ? അതുപോലെയാണു പണ്ടത്തെ തറവാട്ടു സ്വത്തിൽനിന്നു ആളോഹരി പങ്കുവെച്ചെടുക്കുവാൻ സമ്മതമാണെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നായന്മാരുടെ നിലയും. ആളോഹരി കൊണ്ടുവരുന്ന ആ പത്തു അധികവും അബലകൾക്കാണ്. നായർ സ്ത്രീകളുടെ അഭിപ്രായം ഈ കമ്മിറ്റി അറിയുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുതന്നെയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തന്റെ മരുമക്കത്തായാവകാശികൾ പരമ്പരയായും ഏകയോഗക്ഷേമമായും അനുഭവിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി പണ്ടുള്ളവർ സ്വരൂപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള തറവാട്ടു മുതൽ ശരിയായി ഭാഗിക്കുവാനും ആദായ വിഭജനം ശരിയായി ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും, കാലോചിതങ്ങളായ വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുവാനല്ലാതെ, ആ സമ്പാദകന്റെ പാവനമായ ഉദ്ദേശത്തെത്തന്നെ താമരമാറാക്കുന്നതിന്നു ആർക്കും അധികാരമില്ല. അതിനെ ഏതാണ്ടു ഒരു ട്രസ്റ്റ് പോലെ കരുതണമെന്നാണു എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം. ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലെ പൂജാക്രമങ്ങളുടെ സമയമൊ സമ്പ്രദായമൊ പരിഷ്കരിക്കാം. അവിടെ ചെല്ലുന്ന ദർശകന്മാരുടെ തരവും സമ്പ്രദായവും വിപുലമാക്കാം. എന്നാൽ ആ അബലത്തെത്തന്നെ, കൂടുതൽ ലാഭമുണ്ടെന്നുള്ള കാരണത്താലൊ, ആളുകൾക്കെല്ലാം അതാണിഷ്ടം എന്നുള്ള ന്യായത്താലൊ, ഒരു മത്സ്യച്ചന്തയായി മാറുന്നതിന്നു മഹാരാജാവിന്നുപോലും അധികാരമില്ല.

അപരിഷ്കൃതമാണത്രെ മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായം! എന്നാണു തിവിത്ര അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥയുള്ളതു്. വിശാലമായ ഒരു മനുഷ്യമിതിയോടുകൂടി, തന്റെ ഏറ്റവും അടുത്തവർക്കു് പറ്റാത്തവർക്കു്കൂടി അനുഭവിക്ക

ത്തക്കവിധം ഒരു കൂട്ടസ്വത്തേപ്പാടുണ്ടാക്കിയതു പരിഷ്കാരക്കുറവുകൊണ്ടാണോ? മരുമക്കത്തായത്തിൽനിന്നു മക്കത്തായത്തിലേക്കുള്ള മാററം സമുദ്രത്തിൽനിന്നു കള്ളത്തിലേക്കുള്ള മാററംപോലെയാണോ എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ മഴുവൻ ബഹുമാനത്തിന്നു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ള പുരുഷപുറംഗവന്മാരെ ഈ സമുദായം പുലർത്താതിരുട്ടിനില്പു. മയ്യാദ, മഹാമനസ്സുത, അഭിമാനം, ആഭിജാത്യം, സ്വശക്തി, സ്വാതന്ത്ര്യം ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഒത്തുകൂടിയിട്ടുള്ള ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട മനോഭാവത്തെയാണു നായന്മാരുടെ ഒരു അമൂല്യ സ്വത്തായി കരുതപ്പെടുന്ന “തറവാടിത്വം,” കുറിക്കുന്നത്. പലരുടേയും തറവാടിന്റെ തറവാടി കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തു്, പഴയ തറവാടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ പുരാണവസ്തു പരിശോധകന്മാർ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്ന ഉക്കാലത്തു്, “തറവാടി”ത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ പ്രസംഗം വില്പനകളെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, എന്നും, “തറവാടി തറവാടിയായും ചെററ ചെററയായും” വർത്തിക്കുന്നതാണ്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും, ആഫ്രിക്കയിലും ആസ്ട്രേലിയയിലും പോലും ഇന്നു നായന്മാരെ കാണാം. അവരുടെ മേലധികാരികൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തിലും വിശ്വസ്തതയിലും ഉള്ള മതിപ്പു് മററാക്കും അലഭ്യങ്ങളാകുന്നു. തറവാടിന്റെ പിൻബലവും, ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ തറവാടുണ്ടെന്നുള്ള ധൈര്യവും ആണു നായന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തിന്നും സമഭാവനക്കും ഉള്ള നിദാനം. തറവാട്ടോഹരിയിലുള്ള സ്വത്തു ഭാഗിച്ചു കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണു നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ “ഫെൻറിഫോർഡി”നെപ്പോലെയും മററും ഉള്ള വ്യവസായ വ്യാപാരവിഭാഗന്മാർ ഉദയം ചെയ്യാത്തതു എന്നു വാദിക്കുന്നവരോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, ഫെൻറിഫോർഡിന്നു സഹായമായി വന്നതു അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വകുടുംബത്തിൽ നിന്നു ഭാഗിച്ചുകിട്ടിയ സ്വത്താണോ എന്ന്. വ്യവസായശീലവും വാസനാവൈഭവവും അനുസരിച്ചു വേണ്ടിടത്തോളം വളരുന്നതിന്നു നായന്മാരെ തടസ്ഥപ്പെടുത്തുകയല്ല, നേരെമറിച്ചു രണ്ടുകല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്കു സാരമായി സഹായിക്കുകയാണു മരുമക്കത്തായ തറവാടു സമ്പ്രദായം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

മരുമക്കത്തായം പ്രകൃതിവിരുദ്ധവും അപരിഷ്കൃതവും ആണെന്നു ആധുനികന്മാർ മുറവിളി കൂട്ടുന്നതിന്നും വലിയ കാനുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പു. പരിഷ്കാരം അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിലെത്തിയിരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ വളരെ ശിഥിലമായി തീർന്നിട്ടുള്ള വിവാഹ സമ്പ്രദായവും, വിവാഹമോചനങ്ങളുടെ ബഹുലതയും, സന്താനങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയും ഗവൺമെന്റിന്നുണ്ടാകേണ്ടതായി പറയുന്ന കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വവും, അപരോക്ഷമായിട്ടാണെങ്കിലും മരുമത്തായ സമ്പ്രദായത്തിലേക്കല്ലയോ ലോകത്തെ നയിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഏതു ഗവൺമെന്റും അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള അടിസ്ഥാനങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള കമ്പനിയേപ്പാടിന്റേയും പരസ്പര സഹായം

യ സംഘങ്ങളുടേയും മൂലതത്വങ്ങളുടെ മനോഹരങ്ങളായ പ്രദർശനങ്ങളെല്ലയൊ മലയാളത്തറവാടുകളിൽ പണ്ടെല്ലാം പരിലസിച്ചിരുന്നത്!

ഭാഗം മജമക്കത്തായ നിയമത്തിന്റെ സന്താനമല്ല. അതു ആ സമ്പ്രദായത്തിനു തീരെ വിരുദ്ധവും വിപരീതവുമാണ്. പാശ്ചാത്യ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ സംഘട്ടനത്താലും ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യലാഭയാലും, പരദേശബ്രാഹ്മണരുടെ ഭാഗസമ്പ്രദായങ്ങളും കിസ്താനികളുടെ സ്വത്തു വിഭജന രീതികളും കണ്ടുപരിച്ചതിനാലും ഇംഗ്ലീഷു ജസ്റ്റിമാരുടെ സ്വാനുഭവപ്രകടനാധികാരത്തിലും, കാലാന്തരത്തിൽ വന്നുചേർന്നതായ ഒരാപത്താണ്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മാറ്റമാണ്, നായന്മാരുടെയിടയിലെ ഈ ഭാഗസമ്പ്രദായം.

മാൻ-ലെ മന-ാം റതുലേഷനായ ഇപ്പോൾ നടപ്പിലുള്ള നായർ റതുലേഷൻ ഭാഗാനുവാദത്തിനുണ്ടാക്കിയ നിയമമല്ല. ആ നിയമത്തിന്റെ നമ്പ്ര ആപൽസൂചകമായ മന എന്നായതു വ്യസനകരമായ ഒരു യാദൃശ്ചിക സംഭവമാകുന്നു. വലിയ സ്വകാര്യ സമ്പാദ്യക്കാരനായ ഒരു നായരുടെ അവിചാരിതമായ മരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യമാക്കളെ നിർബന്ധിക്കുന്നതു ഏതാനും ഇല്ലായ്മചെയ്യാനും, ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലാതെയുള്ള വിവാഹബന്ധത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനും, സ്വാതന്ത്രിയായ ഒരു കാരണവരുടെ ഭർത്താവിൽനിന്നും തറവാടിനെ മോചിപ്പിക്കുവാനും, വേണ്ടിയാണു പ്രധാനമായും ആ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയത്. അതിന്റെ നമ്പ-ാം വകുപ്പു തുടങ്ങുന്നതുതന്നെ, “നായർ തറവാട്ടിലെ ഒരംഗത്തിനും ഭാഗത്തിന്നവകാശമില്ല” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്: എന്നിട്ടും ആ നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾക്കു നായർ തറവാടുകളിലെ അധോഗതിയെ തപരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനു സാധിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി നായർ തറവാടുകൾക്കു വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള ശൈഥില്യം സീമയാറ്റാകുന്നു. ഈ നിയമത്തിലെ ൫൯-ാം വകുപ്പ്, നേരെ മറിച്ച്, ഓരോ നായർക്കും ആളോഹരി ഭാഗത്തിനു അവകാശമുണ്ടെന്നാണു സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു, അതിന്റെ അനന്തരഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിക്കുവാൻകൂടി ഞാൻ അശക്തനാണ്: “തിരുവിതാംകൂറിൽ ആളോഹരി ഭാഗം ഇല്ലേ?” എന്നു ഈ ബില്ലിന്റെ പ്രണയേതാക്കൾ പ്രശ്നം ചെയ്യുമായിരിക്കും. അവിടെയുണ്ട്. അവിടെത്തെ അനുഭവമാണു എന്നു ഏറ്റവും ഭയവിഫലനാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. അവിടുത്തുകാരുടെ അനുഭവം ഈ കമ്മിറ്റി അന്വേഷിക്കുകയോ രേഖപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അവിടെയുള്ളതെല്ലാം ഇവിടെയില്ല. ഇല്ലാത്തതു പലതുമുണ്ടുതാനും തിരുവിതാംകൂറിലെ നായർ നിയമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചു പല നിലയിലും അറിയുവാൻ ഇടയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു മാന്യനും ഒരു നായരും അവിടെത്തെ ഫൈക്കോർട്ടു ജസ്റ്റിയുമായിരുന്ന ജസ്റ്റിസ് രാമൻ തമ്പി അവർകൾ. എറണാകുളം കരയോഗത്തിലെ വാർഷിക സമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ടു കൊച്ചിയിലെ നായന്മാർക്കു ഉച്ചൈസ്കരം ന

ൽകീട്ടുള്ള വ്യക്തമായ ഒരു താക്കീതിനെ ഈ അവസരത്തിൽ ഞാ
നിവിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, “തിരു
വിതാംകൂറിലെ ആളോഹരി നിയമം നായന്മാരെ മുഴുവൻ നാമാവശേഷ
മാക്കിത്തീർത്തു എന്നും കൊച്ചിക്കാർക്കു ആ അമ്പലം പറ്റാതെ സൂ
ക്ഷിക്കണം എന്നും ആണ്. ആളോഹരിയായി ഭാഗിച്ചാൽ ഇന്ന
ത്തെ നിലക്കു ഓരോരുത്തർക്കും കിട്ടുന്നതു ഒന്നിന്നും മതിയാവാത്ത
തും, നിമിഷത്തിൽ നശിക്കുന്നതും ആയ ഒരു നിസ്സാര സംഖ്യമാത്രമാ
യിരിക്കും. ഓഹരിസ്വത്തു ധാരാളം കിട്ടാമെന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും വ്യാ
പാര വ്യവസായലോകങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു വിദഗ്ദ്ധന്മാരോടൊപ്പം തീ
വ്രസമരംചെയ്തു വിജയം നേടുന്നതിനുള്ള മിടുക്കും പരിപ്പും, പരിച
യവും ഈ ഭാഗിച്ചതും കൊണ്ടോടുന്ന നായന്മാർക്കുണ്ടോ ഇപ്പോഴില്ലെ
ങ്കിൽ അതു ഉടനെ ഉണ്ടാകുമെന്നും, എല്ലാം ഒന്നു “കലങ്ങിത്തെയ്യണം”
മെന്നുമാണു മറ്റുഭാഗക്കാരുടെ മറുപടി. ഇന്നത്തെ നാശം നിശ്ചയം
നാളത്തെ ഭാസുരഭാവി അജ്ഞാതം. അതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു അവ
രുടെ അനുഗ്രഹം മതിയെങ്കിൽമതി. ആളോഹരി ഭാഗംകൊണ്ടു കൃ
ഷിസ്ഥലങ്ങൾ ശിഥിലങ്ങളാകുകയും ഏകോപിച്ചുള്ള കൃഷി വ്യവസാ
യത്തിനു പ്രയാസം നേരിടുകയും ചെയ്യും. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു
റാവുസാഹിബ് എ. ഐ. മേനോനവർകളും തുറപ്പുണിത്തുറവെ
ച്ചു നായർ മഹാസമാജത്തിന്റെ വാർഷികാവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു
തായി കേട്ടു.

ഏതുവിധം നോക്കിയാലും ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ
നിയമം നായർസമുദായത്തെ അചിരേണ നാമാവശേഷമാക്കിത്തീർക്കുന്ന
ന്നാണ്. തറവാട്ടുസ്വത്തിന്റെ ഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു എത്ര കർക്ക
ശങ്ങളായ വ്യവസ്ഥകൾ വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം. ആ മൂലധനത്തെ
മുടിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രം ഉണ്ടാക്കിപ്പോകരുത്. അനായന്മാരായ
എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാരെ! ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹാ
യം ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു. ഒരു കരയുടെ കിടപ്പു ശരിയായി കാണു
ന്നതിനു വഞ്ചിയിൽ കയറി കായലിലേക്കു മാറിപ്പോകുകയോ വിമാനം
കയറി മേലോട്ടുയരുകയോ വേണം. ഈ ബില്ലിന്റെ ഗുണഭോജങ്ങൾ
ശരിയായി ധരിക്കുന്നതിനും, അതിനുള്ളിൽ കടന്നു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന നാ
യന്മാരേക്കാൾ, അതിൽനിന്നുവിട്ടു നിഷ്പക്ഷനില കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന
നിങ്ങൾക്കാണ് അധികം സാധിക്കുക.

അവസാനമായി ഈ സഭയുടെ പ്രസിഡണ്ടായ ദിവാൻജി അവർ
കളോടും എനിക്കു വിനീതമായ രെപേക്ഷയുണ്ട്. അതു അവിടന്നു ഭ
യമായി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധാനത്തിൽ യഥാവിധി
എത്തിക്കണമെന്നും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ
ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അതിനെ നിലനിർത്തേണ്ട ആവശ്യകതയെക്കുറി
ച്ചും, ആദായാവലംബികളായ നായന്മാർ മാടമഹീശ വംശത്തിനുവേ
ണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള ത്യാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും, വിജ്ഞാനവിശുദ്ധനായ ആ

പൊന്നതിരുമേനിക്കു നല്ലതുപോലെ അറിയാം. നായർസമുദായത്തിന്റെ നിർഭാഗ്യംകൊണ്ടു, എന്റെ എല്ലാ എതിർപ്പുകളേയും അടിച്ചമർത്തി, ഈ നിയമത്തെ ഇങ്ങിനെതന്നെ ഈ സഭ പാസ്സാക്കുന്നപക്ഷം, അതിൽ തൃക്കൈവിളയാടി നായർ വംശത്തെ നാശഗർഭത്തിലേക്കു തള്ളുന്നതിന്നു അവിടന്നു സഹായമായി ഭവിക്കരുതെ എന്നു നായന്മാർക്കു വേണ്ടി ഞാൻ കൂപ്പുകയ്യോടുകൂടി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്റെ ഈ എതിർ പ്രസംഗത്തെ ഇക്കൈവെച്ചു നിന്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാഞ്ഞതിന്നു ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളോടും യഥേഷ്ടം സമയം അനുവദിച്ചതിന്നു പ്രസിഡണ്ടവർക്കുളോടും ഞാൻ വന്ദനം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

* **Dr. A. R. Menon (Pallippuram).**—Sir, I am anxious to explain my position in regard to this bill seeing that on a former occasion I had opposed a similar bill introduced by my learned friend, the Joint Secretary, Mr. Kannan Nayar.

(At this stage the Hon'ble the President left the hall and the Deputy President, M. R. Ry., A. Sankara Menon Ayl., B. A. & B. L., occupied the Chair).

Mr. Kannan Nair at that time, used to think that all the difficulties of the Nayar community would be removed by the introduction of such a measure. I thought on that day that it was my duty to offer my unqualified opposition to that measure and the bill was rejected by the Council. The question arises if you opposed a bill a few years ago what are the reasons that prompt you to give, if not your entire approval at least partial consent, to the passage of the same measure which I took the responsibility of opposing.

Mr. K. P. Kannan Nayar (Joint Secretary to Government).—Individual partition was not contemplated in my bill.

Dr. A. R. Menon (Pallippuram).—If it was not, some changes of a far reaching character were sought to be introduced. Changes which are alleged to be more revolutionary than the one which is proposed now were sought to be introduced. That is all the more the reason why I opposed the measure. In the committee meetings there were three sections of opinion. There is a section which is against any change whatever. There is another section which wanted a complete change, that there should not be the last vestige of the Marumakkathayee system, and there was a third section who were carried to one side by a sense of duty and a sense of sentiment and at the same time one's own inclination and reason carried them to the other side. I was one of those.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

It is always the question how far individual opinion of a member should be allowed to decide in a matter of this kind. If a member believes in one thing is he entitled to represent his opinion and cast his vote irrespective of any consideration whether the measure is for good of the people whom he represents or not. The question has never been settled and will never be settled. The safe guidance in a matter like this is that if a member is convinced that there is a substantial majority of the people, on whose behalf the bill is introduced in this House, and even though he does not entirely agree with such opinion, yet I believe it is his duty to do whatever he can to translate those views held by the majority into action. I only approach the question in that light. I honestly believe that any changes which might be introduced either permanently or at least temporarily will not make the community to go to rack and ruin. That is my firm belief and firm conviction. As temporary, during the transitory stages, this Bill may do much harm. But I also tell you that our people will, in course of time, become more self reliant and more enterprising than they would otherwise be under the old system. This is the only way in which we could make changes. Make changes not radically but in gradual stages. The majority of those who are responsible for making the changes had realised fully these view points and they have only made such alterations as the requirements of the time demand. We must move with the spirit of the time. I believe that individuality and individualism is playing a prominent part not only in one community but in all the human race and any system that restricts, that restrains, that individualism is oppressive and obnoxious in the eyes of the people. Now if it could be shown that this system is restricting the natural growth, the full development, of individuals, then whatever may be the consequences of the change, temporary it may be, yet it will be our duty to face those consequences and effect changes with a view to have far reaching beneficent results. I believe it is with this view that the majority of the members of that committee approached the question and submitted their proposals. It is very strange, sir, that those people holding advanced views in certain fields need not necessarily hold such views in communal matters. I confess that while I hold advanced views in political matters, I hesitate when it is one affecting social customs because I am not so sure that changes that we propose to effect are likely to produce the beneficent results that we anticipate. But at the same time I fully realise that the benefits that accrue to the community from the

existing system will be less—one is an imaginary thing and the other is a reality. Therefore, in social matters one ought to be very careful in making changes and such changes could only be effected when there is such a volume of opinion—not the artificially manufactured opinion but the real opinion—behind such a measure. Whether there is such a volume of opinion behind this measure, whether the majority of our people are for such a radical change is a question to the solution of which we need not apply ourselves. We had summoned before us a large number of witnesses and a substantial majority of them are for some changes of a far reaching character. I do not think that there was even five per cent of the witnesses who presented themselves before us who objected to individual partition. There were objections from a minority. There were objections on various grounds. But I do not think there was a substantial opposition to the changes—the vital changes—proposed in this bill, namely that individual partition may be given to any one if and when he likes.

Now, sir, logically speaking also, as the Revenue Member observed in the committee stage, if a person thinks that his property should not be managed by any other and if the Karanavan says 'No' then it follows that each member is entitled to get his share and to manage it as he pleases. Logically it may be true; but it may produce, as I said at the beginning, troubles as the gentleman from Travancore expressed the other day. He is a man who knew the working of the Act and he was also responsible for the introduction of the measure and he says that it has produced incalculable damage and mischief. I accept that view because I know that he was one of those who were responsible for that measure and he has realised the bitter fruits of the legislation, which is proposed to be introduced here, and he came to the definite conclusion that a mistake has been committed by the Nayers in that State. He warns us not to follow them and commit such mistakes. Whether our people are inclined to follow his views is a matter left to us. But I personally think that we must attach adequate importance to the statement of one, who himself had some responsibility in bringing forward a measure, which he has found, defective.

Now, sir, I can quite sympathise with my friend [sitting by my side, for his funeral oration delivered in a serious and melancholy tone, saying that this measure leaves the whole society to dogs without doing any good. He honestly feels that this measure is calculated to do a lot of harm to our people

though logically such changes are absolutely necessary for the regeneration and for the proper growth of this community. It is a matter of opinion. The intention is the same; the desire is the same. But the methods adumbrated by the two parties are different. While I sympathise with him in his anxiety that serious consequences may follow, I do not think I am justified in offering an opposition to the passage of this bill seeing that a substantial majority of our people are in favour of passing such a piece of legislation. It is with this view, whatever may be my personal view, that I approach this question. I honestly confess to this House that my personal opinion is inclined to take the view taken by my friend here. I think I am morally bound to give my support to this measure which is acceptable to the majority of the people for whose benefit this bill is intended to be passed in this House. With these few words I support the measure.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi).—On a point of information. I want to ask a question to the Honourable Mover of the bill why no evidence was taken from Trichur which is an important centre of Nayers.

Mr. A. Narayana Menon (Vyittila).—There was a meeting at Trichur but nobody appeared before us to give evidence. The only man who came was Mr. Anujan Achan.

സർ, എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്റ്റേഫിതനായ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മുമ്പാകെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേവലം വനഭരണമായി കലാശിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ അതൃപ്തിപ്പെടാനില്ല. ഇതിന്നുമുമ്പുണ്ടായ അനുഭവമിതാണ്. എറണാകുളത്തുവെച്ചു നടന്ന നായർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ, മുഖ്യമന്ത്രിയെ ആയിരം മഹത്മീമാന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ആ യോഗത്തിൽ എന്റെ മാതൃസ്റ്റേഫിതൻ ഈ വിധത്തിൽ തന്നെ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനവനും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു. അവിടെ അഞ്ചുവോട്ടു മാത്രം കിട്ടി. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം എതിരായി വോട്ടുചെയ്തു. ചേന്നമംഗലത്തു കൂടിയ നായർ മഹാസമ്മേളനത്തിലും അദ്ദേഹം മോജരായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടെവെച്ചു പ്രമേയം മോജരാക്കി പാസാക്കി എങ്കിലും അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായില്ല. തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ 3000 പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഈ യോഗങ്ങളിലെല്ലാം ആജോഹരിഭാഗം വേണമെന്നുള്ള പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തൃപ്പൂണിത്തുറക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടു എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ വന്നതേ ഇല്ലാ. ഈ പ്രസംഗംകൊണ്ടു താതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നുതന്നെ അറിയാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നത് നായരേ

തരന്മാരോടു സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ്. കൊച്ചിരാജ്യത്ത് മറ്റുള്ള സമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു സമുദായമാണ് നായർ സമുദായം. അങ്ങിനെയുള്ള നായർ സമുദായം മരുമക്കത്തായത്തോടനുക്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇതര സമുദായങ്ങൾ നിശ്ചയമായും ആ സമുദായ താല്പര്യങ്ങളോടു് അനുഭാവമേ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഈ നിയമത്തിന്റെ പുരോഗമനം ശ്രദ്ധാനയാത്രയാണെന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ സ്നേഹിതൻ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തു്, ദുഃഖപര്യവസായിയായ ഷേക്സ്പിയർ നാടകങ്ങളെപറ്റി ബ്രാഡ്ലി എഴുതിയതു തർജ്ജിമചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ നാടകങ്ങളുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടെന്ന് ഭൂമിച്ചപ്രസംഗിക്ക എന്നുള്ള തല്ലാതെ ഞാൻ ഇതിൽ ഒരു ശ്രദ്ധാനയാത്രയോ, ബ്രാഡ്ലിയോ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കിയാൽ നായർസമുദായത്തിന്നു ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയാണു് കരഗതമാകുന്നതു്. പണ്ടത്തെപെരുമയും പൊടിമുറിക്കുപ്പായമിട്ടു റസ്സ് വാച്ചും കെട്ടി കാപ്പിക്കടയിൽ ഇരിക്കുന്ന അലസരായ ചെറുപ്പക്കാരെയല്ല ഞാൻ നായർ സമുദായത്തിൽ കാണാൻ ആശിക്കുന്നതു്. സ്വന്തമായ നിലയിൽ, വ്യവസായമൊ, കച്ചവടമൊ, നടത്താൻ ഉള്ള സൗകര്യം നായർ യുവാക്കൾക്കു് വേണം. അതിന്നു വേണ്ടിവന്നാൽ മൂലധനത്തിനായി ഭാഗം കിട്ടാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലാതെ ഇവിടെ ആരോടും നിർബ്ബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞുപോകാൻ പറയുന്നില്ലാ. മിസ്റ്റർ രാമൻ തമ്പിയുടെ പ്രസംഗം ഞാനും കേട്ടു. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെതന്നെ സമുദായത്തോടു ഉത്തരവാദിത്വബോധമുള്ള ആളാണു് മിസ്റ്റർ മന്ത്രു പത്മനാഭപിള്ള. അദ്ദേഹം ഒരു സമുദായ സേവകനുമാണു്. തൃപ്പൂണിത്തുറ കൂടിയ യോഗത്തിൽവെച്ചു ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയാണു് ഈ വ്യവസ്ഥമൂലം തിരുവിതാംകൂറിലെ നായർമാർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. മിസ്റ്റർ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ ഏറണാകുളം സമ്മേളനത്തിലെ പ്രസംഗം കേൾക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എന്നെപ്പോലെ എന്റെ സ്നേഹിതനുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹമാണു് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈ വ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പരിശ്രമിച്ചതു്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു നായർ നേതാവായിരുന്നു പരേതനായ മിസ്റ്റർ എം. എൻ. നായർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗവും ഏറണാകുളത്തിലെ എന്റെ സ്നേഹിതൻ കേട്ടിരിക്കും. ഇതെല്ലാം കേട്ടതിന്നു ശേഷവും “എന്റെ സ്നേഹിതൻ മാമുൽവാദം കേൾക്കുമ്പോൾ അതുളതപ്പെടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അമ്മ ഇരിക്കുമ്പോൾ അമ്മയുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി മകനു ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നാണു് ഇപ്പോഴത്തെ നിയമം. പക്ഷെ അമ്മക്കു് മക്കളോടു് ഭാഗംചോദിച്ചുകൂടാ! അനീതിപരമായ ഈ നിയമം മാറ്റാനാണു് മി. കണ്ണൻ നായർ ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നതു്. നായർ റഗുലേഷൻ വരുന്നതിന്നു മുൻപും അതിന്നു ശേഷവും അച്ഛനാൽ കിട്ടിയ പുത്രാവ

കാശം സ്വത്തു് അമ്മ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നേരിട്ടുഭാഗിച്ചു മേടിക്കാൻ മകനും മകൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. അമ്മ ഏതു മിനിട്ടിൽ മരിച്ചുവോ, ആ മിനിട്ടിൽ മക്കളിൽ പുരുഷനാക്കു് ഓഹരി മേടിച്ചു കൊണ്ടു പോകാമെന്നു ഇന്നത്തെ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. അപ്പോൾ ഈ ബില്ലിനാൽ എന്താ വ്യത്യാസം ഇവിടെ വരുത്തുന്നത്. ആളോഹരി ഭാഗം അമ്മയുള്ളപ്പോഴും ആകാമെന്ന ഒരു ചെറിയ വ്യത്യാസം മാത്രമേ ഈ ബില്ലിനാൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. ൯൭-ലെ നിയമത്തിൽ നിന്നു് ഈ ഒരു ഭേദഗതി വരുത്തേണ്ടതായി അനുഭവപ്പെട്ടതിനാലാണു് ഇതു് കൊണ്ടുവരുവാനിടയായതു്.

എന്റെ സ്റ്റേഫിതന്റെ സ്വഭാവം എന്നെപ്പോലെ അറിവുള്ളവർ ഇവിടെ വളരെ ചുരുക്കമാണു്. ചിലപ്പോൾ രെഭിപ്രായം തോന്നിയാൽ അതിനെ മുറുകിപ്പിടിച്ചു സംസാരിക്കും. അതു ശരിയല്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ ഉടനെ അഭിപ്രായം മാറ്റും. ഇവിടെ തന്നെ പ്രസംഗവും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം നമ്മൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ ഈ കാര്യത്തിലും വോട്ടു ചെയ്യേണ്ടപ്പോൾ വരുമ്പോൾ എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദത്തിനെതിരായി വോട്ടുചെയ്തു് ബിൽ ഇപ്പോഴത്തെ നിലക്കുതന്നെ പാസ്സാക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവും എനിക്കു തോന്നുന്നില്ലാ. നായർ തറവാടംഗങ്ങൾ ഏകോപിച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നത്തെപ്പറ്റിയാണു് എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ പിന്നീടു സംസാരിച്ചതു്. നായർ കുടുംബങ്ങൾ ഭാഗിക്കാതെ ഏകോപിച്ചുള്ള പ്രയത്നം ഇനിയുണ്ടാകുന്ന കാര്യം വളരെ വിഷമമാണു്. ആ കുടുംബത്തിലുള്ള എല്ലാവരും കൂടി കൂപ്പിയിൽ എപ്പോഴൊന്നുവെച്ചാൽ അതിന്നു തക്കവണ്ണമുള്ള ആദായവുമുണ്ടാകയില്ല. അനന്തരവന്മാരുടെ സഹകരണാഗ്രഹമെന്നു ചെറുതുരുത്തിയിലും മറ്റും ഞങ്ങൾക്കു തെളിവുമുണ്ടു്. അപ്പോൾ ഏകോപിച്ചുള്ള പ്രയത്നം ഏകീകൃതമാണെന്നു നട്ടുതുറന്നതു്. എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ പ്രസംഗിക്കാൻ നല്ലവണ്ണമറിയാം. നായർ ഒരാൾക്കു ഭാഗിച്ചാലും വേണ്ടില്ലാ, ഇല്ലെങ്കിലും വേണ്ടില്ലാ. സംഘടിക്കാതെ നായർക്കു ഈ അസംഘടിത നിലയിൽത്തന്നെ നില്ക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നായർക്കു നിലനില്പിന്നു സംഘടന അത്യന്താപേക്ഷിതമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. അസംഘടിതർ ജീവിതായോധനത്തിൽ പരാജിതരാകാതെ തരമില്ലാ തീർച്ചയാണു്. എന്റെ സ്റ്റേഫിതന്റെ വാഗ്ദാനം നായന്മാരെ അവരുടെ അഭിവൃദ്ധി മാർഗ്ഗങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിന്നും നിശ്ചയിച്ചെങ്കിൽ വേണ്ടില്ലായിരുന്നു. ഞാനദ്ദേഹത്തെ നായർ സംഘടനാവേലയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു. നായന്മാരുടെ ഉൽകൃഷ്ഠത്തിന്നു എത്രയും പറ്റിയ ഒരു നിയമമാണു് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ആളോഹരി ഭാഗം പാടില്ലെന്നു പറയുന്ന എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ തറവാടംഗങ്ങളുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ഓഹരികൾക്കു് ജപ്തിചെയ്തു വില്പിക്കാമെന്നു പറയുന്നതിൽ അ

ന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള മനസ്ഥിതി ഏതായും ആശ്ചര്യകരമായിരിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ കുറുപ്പിന്റെ നെത്തത്തു് അല്ലെങ്കിൽ കളരികൾ പുറത്തു് എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു കാര്യം. പക്ഷെ സമുദായം ഇതു ക്ഷണവുമായി കരുതുമെന്നു ഏന്റെ സ്നേഹിതൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു വലിയ വ്യാമോഹമാണ്. ജപ്പാൻ ചെറുപ്പം നവദീക്ഷണമെന്നു പറയുന്ന മാതൃ സ്നേഹിതൻ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഭാഗത്തിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യമേ നമ്മൾ ഇവിടെ നൽകുന്നുള്ളുവെന്നും നിർബ്ബന്ധമായ ഭാഗം ആരിലും ചുമത്തുന്നില്ലെന്നും ഭാഗം ചോദിക്കാത്തവരുടെ തറവാട്ടിലെ അവകാശം തറവാട്ടുകാരാണ് ഭാഗ്യം കട്ടികൾക്കുമല്ല പോകുന്നതെന്നും ധരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവിടെ മരുമക്കത്തായത്തെ ആരും കൊല്ലുന്നില്ലാ. പ്രകൃതിക്കനുരൂപമായ മക്കത്തായത്തിലേക്കു കടക്കുവാൻ മരുമക്കത്തായക്കാർ സുഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകമാത്രമേ ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ.

The House rose for lunch at 1. P. M. and re-assembled at 2-15 p. m. with the Deputy President in the Chair.

മിസ്റ്റർ എ. ഹുച്ചരമേനോൻ (*Chittur Rural*).— ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലും ഇതുപോലെ ഒരു കമ്മിറ്റിയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ റിപ്പോർട്ടു വരുത്തി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുകയും ഭൂരിപക്ഷപ്രകാരം ഈ ബിൽ അവിടെ പാസാക്കുകയും ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇവിടെ ഒരു സാമാജികൻ പറയുകയുണ്ടായി ആരംഭിതം ഭാഗം ഇല്ലെങ്കിൽ യാതൊരു കാര്യത്തിലും പണമുണ്ടായിരിയ്ക്കയില്ല, പണമില്ലാതായാൽ കച്ചവടമോ മറ്റോ നടത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല, അതിനാൽ ഓഫീസ് കിട്ടിയാൽ അതുകൊണ്ടെങ്കിലും കച്ചവടം നടത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കും എന്ന്. അതോടുകൂടിതന്നെ അദ്ദേഹം പറയുന്നു ആളോഫരി ഭാഗം കിട്ടിയാൽ പിന്നെ സമുദായം ആകപ്പാടെ കലശലായിത്തീരും ഇടയാകുമെന്ന്. എന്നാൽ ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നത് തറവാട്ടിലെ ഓഫീസ് വാങ്ങിക്കളഞ്ഞിട്ടു വേണോ കച്ചവടവും മറ്റും തുടങ്ങുവാൻ എന്നാണ്. തറവാട്ടിലെ സ്വത്തുക്കൾ ആളോഫരി വീതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതായാൽ ഒരിയ്ക്കലും ഒരു ശോഭനമായ ഭാവി സമുദായത്തിനുണ്ടാകുമെന്ന് മനസ്സു കാക്കും പറയുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല. (ചിരി) അതുകൊണ്ടു ആളോഫരി ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ (*Cheruthuruthy*).— സർ, കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ നായർ സമുദായത്തെ ആകമാനം ബാധിയ്ക്കുന്ന ഒരു ബിൽ ഈ നിയമസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു വന്നിരിയ്ക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു എനിയ്ക്കും രണ്ടുവാക്കുപറയേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. ഈ ബിൽ ആദ്യം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച സമയത്തിൽ തന്നെ ആളോഫരി ഭാഗത്തിന് ഞാൻ എതിരായിരുന്നു. മലയാള

മരുമക്കത്തായ തറവാടിലെ മൂലതത്വം ആലോചിച്ചാൽ ഭാഗം എന്നുള്ളതായ ഒരു സംഗതിതന്നെ നടപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫാൻ-ലെ റെഗുലേഷൻ നടപ്പായതിനു ശേഷമാണ് ഭാഗം നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായത്. അന്നു മുതൽ തന്നെ ഞാൻ ഇതിനു എതിരാണ്. പക്ഷെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പള്ളിപ്പറമ്പ് മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ കാലസ്ഥിതികൂടി നോക്കി ഞാൻ അതിൽ യോജിച്ചുവെന്നുവെച്ചു. ആളോഹരിഭാഗംകൊണ്ടു സ്വത്തിനു നാശം ഉണ്ടാകുമോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള സംഗതി തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഇപ്പോൾ സാധിക്കുകയില്ല. അന്നു ഭവം വച്ചുകൊണ്ടു പറയുകയാണെങ്കിൽ നായർ സമുദായത്തിന് ആളോഹരിഭാഗം കൊണ്ടു നാശം വരാനിടയുണ്ട്. കൂട്ടായിട്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണെങ്കിൽ ആ കുടുംബത്തിലെ സ്വത്തുമുഴുവൻ കാരണവൻ നശിപ്പിച്ചുവെന്നുവരാം. എന്നാൽ ആളോഹരിഭാഗം കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അനന്തിരവന്മാർ ഓരോരുത്തരും അവനവൻ തന്നെ അവനവന്റെ ഓഹരി നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞുവെന്നു വരുന്നതാണ്. ആളോഹരിഭാഗം ആവശ്യമില്ല എന്നാണ് എന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായമെങ്കിലും എനിക്കും ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ കമ്മിറ്റി വലിയ ഒരു നായർ സങ്കേതമായ തൃശ്ശിവപേരൂരിൽപോയി തെളിവെടുക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു അവിടെ “പൂരം” സംബന്ധിച്ചു തിരക്കായതിനാൽ ശരിയായ നിലയിൽ തെളിവുതരുവാൻ ഒരു നായരെപ്പോലും കാണുകയുണ്ടായില്ല. പെട്ടെന്നു നായർ സമുദായത്തിന് വലുതായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകത്തക്ക നിലക്കു ആളോഹരിഭാഗം അനുവദിക്കുന്നതായാൽ സമുദായം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള ചില മാന്യസ്നേഹിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. കാരണം നൂറുകു തൊണ്ണൂറൊമ്പതു കണ്ടു നായർ സമുദായത്തിലെ തറവാടുകളും ഇന്ന് അധോഗതിയെ പ്രാപിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഇന്നു ആളോഹരിഭാഗം അനുവദിക്കുന്നതായാൽ ഒരാൾക്കു കിട്ടുന്നതായ മുതലും കടവും തട്ടിച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം അഭിവൃദ്ധിയിൽ വരുവാനുള്ള മുതൽ കടം കഴിച്ചു കിട്ടുന്നത് വളരെ പ്രയാസമായ ഒരു കാര്യമായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഈ ആളോഹരിഭാഗത്തിന്റെ നിയമം ഒരു മുപ്പതു കൊല്ലം മുമ്പെ നടപ്പാക്കണമെന്ന് എന്റെ ഈ മാന്യസ്നേഹിതന്മാർക്കു തോന്നിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു നിശ്ചയമായും സമുദായത്തിന് രെഭിവൃദ്ധിയായിത്തീരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഓരോരോ തറവാടുകളിലേയും മുതലും കടവും സമമായിവന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആളോഹരിഭാഗവും വേണമെന്നു ഇതാ വാദിക്കുന്നു. സർ, എങ്ങിനെയാണാവോ നായന്മാരുടെ ഭാവി ശോഭനമാണെന്നു ഇവർ പറയുന്നത്. നിശ്ചയമായും നായർ സമുദായം ആളോഹരിഭാഗംകൊണ്ടു ഇതാ നശിക്കുന്നു എന്നു പറവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. “വിനാശകാലേ വിപരീതബുദ്ധി” എന്നു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അതിന്നുശ്രദ്ധമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടു എ

ന്റെ സ്വന്ത അഭിപ്രായത്തിൽ ഭാഗവും പ്രത്യേകിച്ചു ആളോഹരിഭാഗവും മരുമക്കത്തായ നടപടികൾക്കു തീരെ എതിരാണ് തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും നായർ സമുദായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ആളോഹരിഭാഗത്തിന് അനുകൂലികളായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കും അതിനോടുകൂടി യോജിക്കേണ്ടതായിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ (Ezhuvas North).— നായർ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുവാനുള്ള അധികാരം മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്കുണ്ടോ എന്നു ഇതിന്റെ ആവിർഭാവം മുതൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും സംശയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സവർണ്ണരും അവരുടെ ഒരു ഗുരുനാഥനും മാത്രമേ ഈ കമ്മിറ്റി രൂപീകരണത്തിൽ കണ്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ സംശയം എനിക്കുണ്ടായതു്. എന്നാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടേതു് കാര്യമെന്തെങ്കിലും പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുവാൻ മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്കും അധികാരമുണ്ടെന്നു എനിക്കു മസ്തിലായി. ആദ്യം ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു; അതു് ഒരു കമ്മിറ്റിയു്ക്കും അയച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടേതു് കാര്യമെന്തെന്നു ഈ ബില്ലിന്റെ ഭാഷ്യവശങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ നായർ സമുദായത്തിൽ പെട്ടവർക്കു് സാദ്ധ്യമല്ല; അന്യസമുദായത്തിൽ പെട്ടവർക്കു് സാദ്ധ്യമാകയുള്ളവെന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞു സമത്രിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതേസമയത്തുതന്നെ ആ മെമ്പർ ഈ ബില്ലിന്റെ ഭാഷ്യങ്ങളെ ഇവിടെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നായന്മാർക്കു് കാണാൻ കഴിയാത്ത ഭാഷ്യഭാഗങ്ങൾ മി: രാമൻ മേനോൻ മനസ്സിലാക്കിയതിൽ യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ല. അതു് നൈസർഗ്ഗികമായ വാസനകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണം. മറ്റുള്ള നായന്മാരെപ്പോലെയല്ല അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹം ഇതു നല്ലവണ്ണം ക്രമപരമായി പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷം പറയുന്നതാണ് എന്നു നിങ്ങൾ ആരും തെറ്റിധരിക്കണ്ടാ. അതു് പിതൃസഹജമായ വാസന മാത്രമാണെന്നാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്ന വാദം നായർ സമുദായത്തിനും അതിലെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും തീരെ ഭാഷ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. എല്ലാ ജാതിക്കാരും — നായർ സമുദായം മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തീയ സമുദായവും, മുസ്ലീം സമുദായവും, ഈഴവ സമുദായവുമെല്ലാം — അവനവനുള്ള അവകാശം അവനവനു കിട്ടണമെന്നു വാദിക്കുന്ന കാലമാണിതു്. അങ്ങിനെ വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് ഒരു പരിഷ്കൃതസമുദായമായ നായർ സമുദായത്തിന് —, അതായതു്, നായന്മാർ എന്നല്ല നായകന്മാർ എന്ന സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിന്, കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള സമുദായങ്ങളുടേയെല്ലാം മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന നായർ സമുദായത്തിന് ഈ ബിൽ ഭാഷ്യകരമാണെന്നും മൂതപ്രായമായ മരുമക്കത്തായത്തിന് വായുഗുളിക അരച്ചു കൊടുത്തു ജീവിപ്പിക്കണമെന്നും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം പാടില്ലെന്നും മകന്റെ സ്വത്തിന്മേൽ അച്ഛനു അവകാശമുണ്ടെന്നും

കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും മറ്റും ബാലിശമായി വാദിയ്ക്കുവാൻ ഒരു പരിഷ്കൃതാശയനായ ഒരു സമോദരൻ അതായത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുളങ്കുന്നത്തുകാവു മെമ്പർ പറയുമെന്നു ഞാൻ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നു. മകന്റെ സ്വത്തിൽ അച്ഛൻ അവകാശം കൊടുക്കുവാൻ, അച്ഛന്റെ സ്വത്തു് എന്താനും ലയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഏതുക്കുന്നതിൽ എന്തോ ഒരു രഹസ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്തായാലും ആളോഹരിഭാഗം അത്യാവശ്യമാണ്. അച്ഛന്റെ സ്വത്തിൽ മകൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിൽ അച്ഛൻ മകന്റെ സ്വത്തിൽ അവകാശം കൊടുക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. അതിനെ എതിർക്കുന്നതു ഒരിയ്യും ഭൂഷണമായിരിയ്യയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ സർവ്വ്വത്ഥനാ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും, ബില്ലിനോടു പുണ്ണമായി യോജിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

* മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ (Nellai).— സർ, നായർ റെഗുലേഷൻ അമെൻഡ്മെൻറു ബിൽ സിലക്ടറു കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാനും ഒരു അംഗമായിരുന്നു. ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി രണ്ടു കക്ഷികളുടേയും വാദം കേട്ടതിനുശേഷം നിഷ്പക്ഷമായ ഒരുഭിപ്രായം പറയണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ അതിൽ മെമ്പറായതു്. എന്നാൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു നായർ മരിച്ചാൽ ഉടനെ ഒരു കച്ച വാങ്ങുന്നതിന് അവർക്കു എന്റെ അടുക്കൽ വരേണ്ടതായിട്ടാണു കണ്ടതു്. നായർ സമുദായത്തിൽ വളരെ ഉയന്നു കടുംബക്കാരും പണക്കാരും പ്രഭുക്കന്മാരുമായ ആളുകളുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ഒരു സമുദായത്തിലെ ആളുകൾ അങ്ങനെയോ വു അങ്ങനെയോ കൊടുത്തു ഒരു കച്ചമുണ്ടു വാങ്ങുവാൻ വേണ്ടി ഒരു പരദേശ ബ്രാഹ്മണനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നതിന്റെ കാരണമെന്നാണ്? ഇതു് കമ്മിറ്റി തെളിവെടുത്ത അവസരത്തിൽ എനിയ്ക്കു മനസ്സിലായി. ഒരു ചെറിയ കച്ചമുണ്ടു വാങ്ങുന്നതിനുള്ള കച്ചവടംപോലും തുടങ്ങുവാൻ ശേഷിയില്ലാത്ത ഒരു സമുദായമാണ് നായർ സമുദായമെന്നു എനിയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അത്രത്തോളം സങ്കടത്തിലാണ് നായർസമുദായത്തിന്റെ നില.

പിന്നെ ഭാഗത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഒരു നിയമവുമില്ലാതെതന്നെ ഇപ്പോൾ ഭാഗം നടക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനുള്ള കാരണമെന്താണ്? ഒരു പ്രായംതികഞ്ഞ പുരുഷനു അവന്റെ തറവാട്ടിൽനിന്നും ഭാഗം കിട്ടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിയമപ്രകാരം ഇപ്പോൾ സാധിയ്ക്കയില്ല. ആ കാരണമൊണ്ടു ഒരു തറവാട്ടിലെ കാരണവന് അനന്തിരവന്മാരുടെ ഉപദ്രവം സഹിയ്ക്കുവയാതാകുമ്പോൾ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം “പുകഞ്ഞു കൊള്ളി പറത്തു്” എന്നുള്ള തരത്തിൽ ഭാഗം കൊടുക്കേണ്ടതായിവരുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ഇപ്പോൾ ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് ആളോഹരിഭാഗം നിയമപ്രകാരമാക്കുന്നതിലെന്താ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

ണ വിരോധമുള്ളതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു എന്റെ അറിവിൽ ആരക്കു തൊണ്ണൂററിയഞ്ചുവീതം ഭാഗം വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമുള്ളതായിട്ടാണ്. പിന്നെ ഓരോർ ഭാഗം വേണ്ട എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരു നിയമം വേണമെന്നില്ല. നിയമത്തിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്നല്ലാതെ ഈ റഗുലേഷനേവേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞവർ മുൻപും ചിലരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നായർ സമുദായത്തിലെ ഭൂമി പക്ഷവും ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭാഗം വേണമെന്നു പറയുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്ക് എന്തുകൊണ്ടു ഭാഗം അനുവദിച്ചുകൂടാ? എന്തുകൊണ്ടു ഈ നിയമം പാസ്സാക്കിക്കൂടാ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar).—Sir, I rise to speak with a feeling of great trepidation, after hearing the Hon'ble Member for Mulankunnathukavu. He seemed to level a very serious charge against all the supporters of the Bill that if they persist in their attitude they will be helping in the disintegration and decay of all Nair tarawads. I join the Hon'ble Member for Pallipuram, Dr. A. R. Menon, in saying that the Hon'ble Member was very sincere in his convictions. I have no doubt about it. I have had occasion to discuss this matter several times with him and I have realised the transparent sincerity of his convictions. My only regret was that in spite of the efforts made by him in all seriousness to convince me of the strength of his arguments I remain as unconvinced and unrepentant as ever. I think it is only fair that, speaking on behalf of the supporters of this Bill, I should place before this House all that we urge in favour of our view that a right to individual partition is not going to obliterate the Nairs from the face of the earth. Hon'ble Member for Mulankunnathukavu said that this legislation is neither good, nor just, nor expedient, nor in any way advantageous for the Nair community. But all this formidable barrage of negatives is robbed of a great deal of its impressiveness when we find that partibility is the rule with the other progressive and civilised communities of the world. In spite of the fact that partibility is the rule of every other civilised community, we find that they have not been wiped off the face of the earth. It is the right of every person who owns his property in common with others to demand partibility. There are two groups of owners. One, like the Christians where they have got definite shares from the moment the inheritance opens. Among the Christians while the father is alive he can dispose off the property as he likes. But the moment he dies, he is succeeded by a group, who are tenants—in common among themselves. It is clear that they have got definite rights among themselves. It is the privilege of every

Christian owner to demand his share of the property and to say to the person in management, "You need not take the trouble of managing for me. I shall manage my own property; please give me my share." Nobody can deny him this right. So also is the case with the Mussalmans. The father while he is alive can dispose off the property as he likes. Supposing the father leaves sons and daughters as his heirs, they become owners of specified shares with rights of claiming partition whenever they like. So also is the case with Hindus. It is the elementary right of every member of the group to say, 'I want my property and I am not for corporate living any further'. If he goes away without taking it, the shares of the other people are increased. That is the principle of survivorship. This system of impartibility is opposed to the very principle of the liberty of every man to take his share. It is not my purpose to say that this Marumakkathayam system has not done any good to the Nayers at any time. I am prepared to concede that there might have been a time when the system worked for the good of the community. The system however is abnormal. The origin of the system of Marumakkathayam, is attributed to various causes. Some say it was the result of polyandry and the difficulty of ascertaining paternity, a theory insulting to the Nayers and absolutely untrue from a historical standpoint. For instance, even the so-called Aryans passed through the same stage of matriarchy at some stage of their life history. The Nambudiaris have impartibility. But they cannot be charged with polyandry. Many savages have got matriarchy. In South Canara they have what is called the 'Aliasandhanam' system of inheritance which is identical with what we call Marumakkathayam. They cannot be charged with polyandry. There are others who say that this system originated as a result of the males being all warriors, which is probably a truer origin, of this system. When the males are fighting, the property has necessarily to be left to the female karanavan. From there to matriarchy is a logical step. But my immediate point is not a discussion of the causes which have given birth to Marumakkathayam, but the undoubted fact that that system was abnormal. Judged from the practice of all the civilized nations it cannot be contended that this system is a normal thing. Any system which makes a family a group of near and distant and even remote relations is abnormal, with reference to the usages of others. The most persistent and original instinct of mankind as a species is to live with his own wife and children. I therefore maintain that this Marumakkathayam system is abnormal.

That is to say in the sense that it is the instinct of man to live with his own family, in the sense family is understood to mean among men and even among beasts the lower order of creation. If it is conceded that the system is abnormal at that moment you come to the conclusion that there is no reason why it should be perpetuated. If the enquiry is carried further, it comes to this. Do the conditions now prevailing warrant the continuance of this abnormal system? If any body is prepared to convince me by argument that the Nayar style of living is such even now, that this system will be found useful as it was useful in olden times I am prepared to vote with him. Nobody who has known the great changes that have come over the Nairs in their modes of life will be prepared to contend that this system of Marumakkathayam is now suited to the needs of a progressing and progressive community.

Now let us look at the inroads that have already been made into the system as a result of the new ideas that have begun to permeate through the minds of the people. In old days you could ask for the removal of the karanavan who had no liability even to account. That was obtained only after a long and protracted struggle. Long before we in Cochin decided upon changing the Marumakkathayam law, other competent critics had passed opinions not very complimentary about this system. Justice Hollinsway spoke of the karanavan as a leech and the change of the karanavan for a new one as the substitution of an empty leech for a full one. Another equally eminent Judge spoke of this system as opposed to human nature. What the normal karanavan is asked to do is to view every body in the same light, however distantly related. Justice Seshagiri Iyer was very right when he said that the ties of natural kindred rebel against the enforceable claims of the aggregate. That has always been the difficulty in the case of this system known as Marumakkathayam. That is why a spirit of rebellion first crept in. All glory to them who managed the tarwards without any complaint in olden days. Even in recent times there are a few such; but the great bulk of them are prepared to aggrandise themselves out of this management and try to benefit their kith and kin. This is more than exemplified by the admission made by the Honourable Member for Mulan-kunnathukavu that no Nair tarwad has prospered in recent times. He wants to put the blame on the fact that the members of the family were educated at the expense of the tarwad. This is an untrue assumption. What about the families where there are no educated people at all? Have they prospered? Or is it

a fact that this management has been gradually tending to the ruin of the entire tarwad. If they are, is it not due to a defect inherent in the very system itself. Then, Sir, we cannot overlook the fact that we are not living in the same way as in the days in which Marumakkathayam came into existence.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—If the officers of the Government are bad the Government itself should be abolished.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*).—If the system of Government was responsible for the badness of the officers the Government ought to be done away with. If the Government produced only bad officers then that Government must be put an end to. If it produces only bad officers then how can we go on with such a Government? I am prepared to concede that. But the discussion of abstract ethics may not be useful either for advancing or retarding the progress of my speech.

What I mean to say now is that we have considerably changed our style of life and we live for all practical purposes as Makkathayees. If you do not want to disguise the truth we must be prepared to confess that we are living as Makkathayees. We have no corporate life as in the old days when we were fighters. Now after we have become disarmed, we are seekers of our own fortune with our destinies in our own hands. I must have the right to say to the person in management, "please don't take any trouble on my account and also don't add to your fortunes by taking 75 per cent of the net profits for managing the property. I am prepared to manage it for myself". The karanavan cannot be heard to say "no, you are mistaken; you are a spendthrift. I am sure that if I give you your share you will dissipate it in no time. For your own good I shall continue to be the custodian." This is an attitude which we do not quite appreciate and I for one am not certainly prepared to tolerate. As an arbiter of my own destinies I firmly hold that I can manage my properties better than any body else. I think that in theory as well as in law I should have the power to say to any gentleman, who is in management, don't take any trouble on my account. I will do everything for myself. I cannot rest content with his assurance that he will manage it for my own good." That is the attitude of those who think of changing this system. I need not of course compliment the Hon'ble Member for Mulakunnathukavu on the great stand that he has made for a dying system. That is the last stand of these in charge of the citadel of orthodoxy after

all the outer fortifications have been battered away. All glory to the Member. We will remember long his epic fight in an utterly futile cause.

Now look at some of the theories with which he has supported his arguments. He says that it is quite all right if you ask a share of your own property. But the moment you begin to ask for properties to which you have not contributed, you are doing a thing which you are not entitled to do. What is the argument behind it? Have the people who are now karnavans contributed anything to the family exchequer? If not why should they be allowed to be in possession of the shares of others? The fact that the property is in the possession of a group who has not earned it is, in my opinion, only an additional reason in favour of partition. In such a case nobody has got a right to withhold or oppose partition.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—Neither you nor I.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*).—I am not entitled to manage; but don't forget the fact that you are not also entitled to manage. What right have you, who is only some days or years older to manage the property on my behalf? Neither you nor I have the right. If you have not a better right than I have, then why do you object to give me the right of managing my own share? The right of the karnavan is based on something like the old divine right of kings. But the conditions are changed.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—Then why do people complain that they are seniors to others because they were appointed two days before?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*).—I confess I do not follow the reasoning. Here properties do not follow to you.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—Nor does it belong to you.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*).—The argument would have been perfectly unassailable from every aspect if the property is yours. But as between two people who have not contributed anything, what is the right that is given to one man to go on managing even though the other, let us suppose, can manage better. I will in all seriousness ask the honourable

friend who advocated the maintenance of the existing system to point out one Nayar family where partition has not taken place as a matter of fact. Is the right of partition unknown among the Nayar tarwads? I am speaking from a fairly long experience at the bar, when I say that partition was common even in olden days.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—Because you are born two years ago.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*).—I can assure the Honourable Members with a fair amount of confidence that there are very few ancient families where partition has not taken place. Among most Nayar tarwads partition had taken place as a matter of fact with common consent. It seems to be very surprising to say that even in a family where the parties are quarrelling, you should say that the Marumakkathayam ideal should continue. The advice is to go on quarrelling. All these prophesies of disaster given expression to by the Hon'ble Member do not impress us very much. Much of the impressiveness is lost when we consider the fact that other nations who have had partibility and compulsory partition have not gone to rack and ruin. If anything, they have only stolen a march over these Marumakkathayees. The Honourable Member for Mulakunnathukavu was prepared to concede that even though partition is effected now in the case of the bulk of Nayar families each individual will get only 12 annas or something near it. The figures are somewhere there according to him. The position of an average Nayar family according to him is financially as bad as this. This lamentable state of affairs was not the result of individual partition. It must have been the result of the old system which carried within it the seeds of its own decay.

Mr. Rama Menon still maintains that Marumakkathayam is the better thing for us. He still maintains that the moment you go to partibility, Nayars cease to occupy any place among the comity of nations. I submit, Sir, that the history of the Nayar tarwards, as well as the opinion expressed by impartial critics, go to prove in unmistakable terms that this system is a block in our march onward. We came to that conclusion years ago in 1095 when for the first time we introduced Thavazhi partition. It was in reality individual partition that was given, postponed till the mother was dead. When the mother passed away all the other people in her Tavazhi got rights of individual partition. Individual partition was delayed during the life of the mother. Even then we conceded that if the mother

consented individual partition could be had; so that the evidence which was taken then warranted the inference that partition was desired by the Nayers as a Society. There was then a large body who thought that it will be a violent wrench from the system which we were following. It was therefore thought that the natural consequences might be delayed and as far as possible sentiments might be respected. It was hence laid down that during the life time of the mother partition might be delayed.

I am surprised at the undue importance attached to the grand mother as opposed to the father. I cannot find any sort of inconsistency in the situation or room for alarm if my father takes a share of my property while my grand mother is alive. This feeling is a remnant of the old Marumakkathayam system which considered the father as an outsider, a feeling which I am sure does not exist very much now. Do not other communities who follow Makkathayam love their mother? Have they not got the same affections for their mother and grand mother? Why do we alone attach undue importance to matriarchy or the mother right? Physiologically as well as psychologically there is no reason why your father should not take an equal share with your mother. It is this kind of assertion that is responsible for the insulting observation that matriarchy owes its origin to uncertain paternity.

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—There is an element of certainty at least with the mother.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*).—We are demanding that such a system which perpetuates the matriarchal life should be done away with. The society does not stand to lose by individual partition and by not delaying it till the mother is dead. We said even before that you can have individual partition but after the mother is dead. We have already come to that by the first Regulation. Now we say you can have partition even while the mother is alive. That is all the difference. There is another fact which we should not forget. Property given by the father to the mother and children is held with rights of individual partition whereas the property inherited by the mother from the tarwad is held to be impartible and not subject to the rules of individual partition. This is an anomaly.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—That is taravad property.

Mr. K. Achutha Menon (*Diwan Peishkar*).—Even though it was the tarwad property the only difficulty was the presence

of the mother. In the existing Nayar Regulation the only obstacle to partition was the presence of the mother. That obstacle does exist even if the property is given by the father. The property given by the father is subject to individual partition. We want that the tarwad property should also be subject to individual partition even before the death of the mother. Therefore I support the amendment in its entirety.

Mr. T. Narayana Menon (*Conservator of Forests*).—Sir, the bill now under the consideration of the House, if passed into law, is, of course, one that is going to radically affect the destinies of the Nair society. Though I am well aware that to join the scanty opposition is to court disaster, an anxious consideration of its provisions leaves me no other alternative but to express my entire agreement with the views so happily expressed by my Honourable friend, the Member for Mula-kunnathukavu. If I had the consolation that my Honourable friend, the Member for Pallippuram has, viz., that the disintegration and misery that is bound to follow in the wake of the passing of this bill will be but a temporary prelude to a happier state of things for our society, I would have lent my support to the bill without hesitation. Unfortunately, I cannot share my friend's optimism. There is no gainsaying the fact that the ultimate result of the passing of this bill will be to change the Marumakkathayam system into Makkathayam, no doubt, the one followed practically by the bulk of the civilised world. The question, however, is whether Makkathayam can present a better social ideal than our peculiar Marumakkathayam system, of which the joint-family is a product. To my mind, it cannot. If we compare the conditions in the west where the 'Makkathayam' system has been in vogue for so long with our joint-family system when it was in proper working order, it will be seen that our social system furnished probably perfect solutions to many social evils which the civilised west is still groping to solve. The Poor House, the Old-Age Pensions and similar other devices resorted to in Europe are but poor substitutes for the functions that our joint-family system served. It is a well-known fact that a poor starving beggar would rather lie down and die in the gutter by the side of the Poor House than willingly enter its portals. And why? Simply because, he has the feeling that he is going to accept charity, and place himself under an obligation to another, be it a State or an individual. On the other hand, here, a poor or sick member of a joint-family enjoyed the common shelter, food and service of other members, not as a matter of charity, but as a matter of right, and that

feeling makes all the difference in the world. The joint-family is just an asylum for the weaker members of it maintained by the stronger among them. To my mind, that is a far higher ideal than anything that the rival system can offer. The 'Marumak-kathayam' system of which the 'tarawad' is the product, calls for greater self-sacrifice and humanitarian sympathies. And in my humble opinion, we shall be doing a positive disservice not only to ourselves but to posterity as well, in attempting to demolish or radically alter the character of an organisation which supplied solutions to social problems which have not yet been solved in a better manner here or elsewhere. I am, therefore, grateful to my Honourable friend, the Member for Mulakunnathukavu, for the valiant fight he has put up for — it may be—a losing, but what, I am convinced, is a righteous and noble cause, and I whole-heartedly join him in opposing the bill.

* റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ (*Director of Public Instruction*).— പ്രാചീനാചാരപ്രകാരം വളരെകാലമായി നിലത്തിറക്കിയിട്ടുള്ള മരുമക്കത്തായത്തിന് മയ്യാടയ്ക്കു മരിക്കുവാൻപോലും സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള ഒരു നില ഈ നിയമസഭമൂലം വന്നുകൂടീട്ടുണ്ട്. മരുമക്കത്തായം ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ടു കുറച്ചൊക്കെ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (*Mulakunnathukavu*).— കൊല്ലം കൂടീട്ടുണ്ടോ?

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ (*Director of Public Instruction*).— അതോടുകൂടി മരിക്കുവാൻ കൂടീട്ടില്ലെന്നുള്ളത്. എനിക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മുമ്പാകെ വാക്കു കൊണ്ടും മറ്റും ഹലിപ്പിച്ചു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഞാൻ മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ രണ്ടുമൂന്നു വശങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിവിടെ പറയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ (*Pallippuram*).— കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? (ചിരി)

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (*Mulakunnathukavu*).— ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ (*Director of Public Instruction*).— മരുമക്കത്തായത്തിനു സുസ്ഥിരമായ ഒരു പരിപാടി ഉണ്ടെന്നു നാട്ടിൽ തന്നെയല്ല കാട്ടിലുമുണ്ടെന്നു എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സർ, നായർ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ഒരു ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു അവസരത്തിൽ നേരംപോക്കായി ഒന്നും തന്നെ പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. നേരം

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

പോക്കപറഞ്ഞു എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കാനല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

സാധാരണയായി ഒരു സമുദായത്തിന്റെ സംഘടന നല്ലതൊക്കിത്തയൊ എന്നു നിർണ്ണയിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം കൊണ്ടു ആ സമുദായത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള ഫലമെന്താണെന്നു ആദ്യമായി നോക്കണം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുളങ്കുന്നത്തുകാവു മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള “മനുഷ്യസമുദായത്തിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു സമുദായത്തിന് നയപ്രതനം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു മരുമക്കത്തായ നിയമം ആചരിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നും, ഇതരസമുദായങ്ങളെല്ലാം അഭിപ്രായിയെ പ്രാപിച്ചു ഉന്നതസ്ഥിതിയിലെത്തിട്ടുള്ളതു മരുമക്കത്തായ സംഘടനകൊണ്ടല്ലെന്നുമാണ്. ഭൂഗോളത്തിലെ എത്രയോ ചെറിയ ഒരു ഭാഗം മാത്രം ഇടം പിടിച്ചിട്ടുള്ള മരുമക്കത്തായത്തിനു ഇത്രവലിയ ഗുണങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ ഇതിനുമുമ്പു അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല ഏതൊരു സമുദായത്തിന്റേയും സംഘടന പ്രകൃതിയെ അനുകരിച്ചും അനുസരിച്ചുമാണിരിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ മരുമക്കത്തായ സംഘടന പ്രകൃതിയെ അനുസരിക്കുന്നില്ലെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ മെമ്പർ വളരെ ശക്തിയായിവിടെ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു.

എന്റെ സ്റ്റേഫിതന്മാരിൽ ചിലർ ഇവിടെയിരുന്നു “മരുമക്കത്തായം നിലനില്ക്കട്ടെ” എന്നെല്ലാം പറയുന്നു. അതിനു അവരോടു വേറെയൊന്നുമല്ല പറയുവാനുള്ളത്. മരുമക്കത്തായമാകട്ടെ, മക്കത്തായമാകട്ടെ ഏതു തായമായാലും അതുകൊണ്ടു ഗുണമോ ദോഷമോ എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണവർ ഇതു പറയുന്നതെന്നു എനിക്കു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുവാൻ ഞാനും തയ്യാറാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുളങ്കുന്നത്തുകാവുമെമ്പർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഈ നിയമം പാസ്സായാലും ഇല്ലെങ്കിലും “എന്റെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇതു ബാധിക്കുകയില്ല” എന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (Mulakunnathukavu).— കൊല്ലവാൻ കൂടിട്ടുണ്ടോ? എന്നുമാത്രമേ ചോദിച്ചുള്ളൂ.

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ (Director of Public Instruction).— സംസ്കരിക്കാൻ വേണ്ടി കൂടുവാൻ തയ്യാറുണ്ട്. ഞാൻ അടുത്തൊരവസരത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ‘ഇതു ഭംഗിയായിട്ടുള്ള ഒന്നല്ലെന്നു’ പ്രസംഗിച്ചതായി ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചതെന്താണെന്നു എനിക്കു നല്ല ഓർമ്മയുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നായർസമുദായത്തിനിപ്പോൾ സംഘടനയാണ് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത്; വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ധാരാളം ഉണ്ട്; പക്ഷെ അതുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു സമുദായത്തിന്റെ സകല ഗുണങ്ങളും സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇന്നത്തെ കാലഘട്ട

ത്തിൽ വൃക്കിസപാതന്ത്രമല്ല, സമുദായസംഘടനയാണ് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ പറയുകയുണ്ടായി. ഇത് ഞാൻ കൈത്തൊഴിൽ, കൃഷി, കച്ചവടം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിച്ച അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞതാണ്. കൂട്ടുകച്ചവടം അത്യാവശ്യമാണ്, കൂട്ടുകൃഷി അത്യാവശ്യമാണ് എന്നുപറഞ്ഞാൽ കൂട്ടുകുടുംബം ആവശ്യമാണെന്നു അർത്ഥം വരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു പരാമർശത്തിനു അതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അവകാശമില്ല. ഈ ബിൽകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ സമുദായത്തിലെ അംഗത്തിനുണ്ടാകുവാൻപോകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം മറെറാണു മല്ല. അവരവരുടെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമാണ്. അത് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽവെച്ച് ഒരു വൃക്കിയ്ക്കു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നുപറഞ്ഞാൽ ഒട്ടും നന്നായിരിക്കയില്ലെന്നാണ് എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മുമ്പാകെ ഇത് കാര്യമായിട്ടു പറഞ്ഞതാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (*Mulakunnathukavu*).— അതെ, അതെ. ഞാൻ പറഞ്ഞതു വളരെ കാര്യമായിട്ടാണ്. കാര്യമില്ലാത്ത ഒന്നുതന്നെ ഞാൻ പറയാറില്ല. ഞാൻ എന്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ കാര്യമാണ്.

റാവു സാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ (*Director of Public Instruction*).— അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു തെറ്റാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (*Mulakunnathukavu*).— തെറ്റായിട്ടല്ല പറഞ്ഞത്, വളരെ കാര്യമായിട്ടാണ്.

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ (*Director of Public Instruction*).— ഒരു വൃക്കിക്ക് അവനവന്റെ ഭാര്യയേയും കുട്ടികളേയും മാത്രമേ നോക്കേണ്ടതുളളുവെന്നു അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (*Mulakunnathukavu*).— എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല.

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ (*Director of Public Instruction*).— സാധാരണമായി ഇതരസമുദായങ്ങൾ ഏതു വിധത്തിലുള്ള സംഘടനകൊണ്ടാണോ പുരോഗതിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതു് അതേവിധത്തിലുള്ള സംഘടനയെ നാമും അനുകരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു ഏറ്റവും ചെറുതായ, വളരെ ലഘുവായ ഈ ഭേദഗതി സമുദായത്തിന്റെ സംഘടനയിൽ വരുത്തുന്ന അവസരത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് വലിയ ആലോചനകൾക്കൊന്നിനും ആവശ്യമില്ല.

എനിക്കു രെപേക്ഷകൂടി ഈ സഭയോടു ചെയ്യുവാനുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ (*Ezhuvas North*).— ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മുമ്പാകെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കും ഈ സഭയിൽ രെപേക്ഷ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ (*Director of Public Instruction*).— ജനപ്രതിനിധികളെന്നുള്ള നിലയിലാണ് നാമെല്ലാവരും വന്നിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭിലാഷങ്ങളെ അവഗണിച്ച് ഒരിക്കലും നാം പ്രവൃത്തിച്ചു പോകരുതെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. നായർ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന സംഘടന ശാശ്വതമാക്കണമോ മാറ്റണമോ എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിന്റേയും അഭിപ്രായമെന്താണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് നാട്ടുകാരുടെയിടയിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഈ ബിൽ ഇന്നത്തെ ഈ വാദത്തിനുശേഷം വോട്ടിനിട്ടാൽ ഫലം എന്തുതന്നെയായാലും വേണ്ടില്ല. നാട്ടുകാരിൽനിന്നും ഒരു ഹരണ്ടും എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നു കാണുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതിൽ എനിക്കുള്ള പൂർണ്ണമായ ബോധത്തോടുകൂടിയാണ് ഇത്രയും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്.

* മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (*Erzhuvas South*).— ഈ ബിൽ നായന്മാർക്കു മാത്രമല്ല; ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള സമുദായങ്ങൾക്കും ഗുണമുള്ളതാണെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുവാൻ എനിക്കും വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈ ബില്ലു പാസായതിന്റെശേഷം നായർ സമുദായത്തിൽനിന്ന് പരിഷ്കാരത്തിനനുക്രമമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും ആ രാജ്യത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നവർ പറയുന്ന ഒരു പ്രധാന സംഗതി 'നായർ തറവാടുകൾ നശിച്ചുപോകും' എന്നുള്ളതാണ്. നായർ തറവാടുകൾ നശിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും ഈ ബിൽ പാസാക്കണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നത്. കാരണം നായർ തറവാടുകൾ നശിച്ചിട്ടെങ്കിലും നായന്മാർ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെന്നുള്ളതാണ്. പഴയ ആളുകൾതന്നെ നായർ തറവാടുകളുടെ കാര്യത്തിൽ "അമ്മായിഅമ്മയെ അമ്മിമേൽ വച്ചിട്ടു വലിയോരു കല്ലുകൊണ്ടു നാരായണ" എന്നാണു വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇനി ഇതിലും ഭംഗിയായിട്ടു തറവാടുകളെ വർണ്ണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അമ്മയും അച്ഛനും മക്കളും കൂടിയുള്ള തറവാട് എത്രയെങ്കിലും പുഷ്പിപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ; ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും വരാനില്ല. അമ്മാവിയും അമ്മാവനും കൂടിയായാകുമ്പോൾ കീരിയും പാമ്പും, പൂച്ചയും എലിയും എല്ലാംകൂടി താമസിക്കുന്ന ഒരു തറവാടിന്റെ മാഹാത്മ്യം ഉണ്ടാകും. അത് ചിലവും, കള്ളവും, കലഹവും മുത്ത ഒരു വലിയ തറവാടായിരിക്കും. ഈ മാതിരിയുള്ള തറവാടുകളെ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടു നായന്മാർക്കു ഒരു ഗുണവും വരാനില്ല. ഇപ്പോഴുള്ള തറവാടുകൾകൊണ്ട് നായന്മാർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗുണം നിരത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന സഹോദര മനസ്ഥിതിയുടെ ഒരു സാല്യതക്കുറവുമാത്രമാണ്. നേരെമറിച്ച് ഒരു ബ്രാഹ്മണനും, കൃഷ്ണാനിക്കും അവനേയും അവന്റെ ഭാര്യാമക്കളേയും കുറിച്ചല്ലാതെ വേറെ നോട്ടമില്ല.— ആരും ഭേദപ്പെട്ടതല്ല. പരമാർത്ഥം അങ്ങിനെയാ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

ൺ— നായന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങിനെയല്ല. അതിൽ ഒരു വിശാല ഹൃദയതപവും ഔദാര്യവും അവർക്കു കൂടുമെങ്കിലും നിരുത്തരവാദികൊണ്ട് ആ വിചാരത്തിന് ഒരു ഫലവുമില്ലാതായിട്ടുണ്ട്. (ഹിയർ, ഹിയർ) ഇപ്പോൾ ബുദ്ധിയുള്ള നായന്മാരെല്ലാം ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെയും, കൃഷ്ണാനികളെപ്പോലെയും ആകുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ നായർ സമുദായമാകട്ടെ തറവാടിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി നുണഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന പഴയ സമ്പ്രദായത്തെ വിട്ടിട്ട് അവനവന്റെ ഭാര്യയുടേയും, മക്കളുടേയും സമുദായത്തിന്റേയും കാര്യത്തിൽ എങ്ങിനെയെല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നു ആലോചിച്ചു വരുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം, ഹിന്ദു സംഘടന മുതലായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ ധാരാളമായി പങ്കെടുത്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭാഗം അനുവദിക്കുന്ന ഈ ബിൽ അവിടെ പാസായതിനാലാണ് കൃഷ്ണാനികൾക്കും അധികം ഗുണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സ്വന്തപരിശ്രമംകൊണ്ടു നിലനിൽക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത വ്യക്തികളെ സമുദായത്തിൽവെച്ച് സമുദായത്തിൽ നിരുത്തരവാദം വരാൻ ധിക്കരുന്ന പക്ഷം അവരുടെ പക്കലുള്ളതെല്ലാം തിരിച്ചു മേടിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള വേറെ കുറെ വ്യക്തികളും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. നായന്മാരെ അവരുടെ മരുമക്കത്തായത്തിൽനിന്നും ഇപ്പോഴത്തെ അവരുടെ ജീവിതത്തിനടുത്തതായ ഭായക്രമത്തിലേക്കു മാറ്റേണ്ടതാണ്.

പേഷ്കാരവർകൾ പറഞ്ഞ ഭാഗത്തോടു യോജിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. മരുമക്കത്തായം അസ്വാഭാവികമാണ്, മരുമക്കത്തായം, സംബന്ധം, കൂട്ടുകടംബം ഇവ മൂന്നും ഒരുപോലെ പൊരുത്തമുള്ളതാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അവയെല്ലാം അവയുടെ പരിണാമഘട്ടത്തിൽ സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. ഭർത്താവു ഭാര്യയുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുക; മരുമക്കത്തായം ആചരിക്കുക; ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞ മാതിരി അമ്മായിയും അമ്മാവനും എല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നവനാൽ എപ്പോഴും തർക്കവും തകരാറും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

നായർ സമുദായത്തിന്റെ പഴയ നിലപോയിട്ടു വളരെക്കാലമായി. ഭർത്താവും, ഭാര്യയും മക്കളും മാത്രമായി പ്രത്യേകിച്ചു താമസിച്ചുവരുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ആ പഴയ സമ്പ്രദായം വീണ്ടും നുണച്ചു കാട്ടിയാൽ അതു ശരിയല്ല. വളരെ ജനങ്ങളുള്ളതും എല്ലാവർക്കും വളരെ അനുസരണയുള്ളതുമായ ഒരു സമുദായത്തിൽ വരുത്തുന്ന പരിഷ്കാരം മറ്റുള്ള സമുദായങ്ങൾക്കു പല വിധത്തിലും സഹായമായിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ഭായക്രമത്തിൽ ഉള്ള പരിഷ്കാരംപോലെ ഒരു നല്ല പരിഷ്കാരം വേറെയില്ല. ഭൂഷിച്ച ഭായക്രമം ആചരിച്ചു വരുകയാണെങ്കിൽ അതു പലവിധത്തിലും സമുദായത്തിനു ഹാനികരമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരിഷ്കാരത്തിൽ ചിലർക്കെല്ലാം എതിരുകൊണ്ടു വരുന്നതു നന്നായിരിക്കുകയില്ല. എതിരില്ലായിരു

ന്നവെങ്കിൽ പേഷ്കാരവർകളും മറ്റും പ്രസംഗിക്കുമായിരുന്നുവോ? എത്ര എളുപ്പത്തിൽ പാസാക്കാമായിരുന്നു !

പിന്നെ ഇത്ര ആളുകളല്ലേ എതിർത്തുള്ളൂ എന്നാണ് ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നത്. നായർ സമുദായത്തിന് ഇപ്രകാരമുള്ള പരിവർത്തനകരമായ നിയമം വരുത്തുവാൻവേണ്ടി സമുദായത്തിലെ പ്രധാനികളായ മിക്കവരുടേയും അനുകൂലനില വന്നതുതന്നെ ഒരു വലിയ ഭാഗ്യമാണ്. നേരെമറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പ് ഇതിനേക്കാൾ ഉപഭവം പിടിച്ച ഒരു ബിൽ വന്നപ്പോഴുണ്ടായ ഇളക്കവും, ലാമെമ്പറവർകൾ എടുത്ത വ്യാഖ്യാനവും മറ്റും നോക്കുമ്പോൾ നായർ സമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് അഭിമാനിക്കുവാനാണ് വക കാണുന്നത്. നായനാർക്കു മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള സമുദായങ്ങൾക്കും ഈ ബില്ലു പാസായാലുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണത്തെ ഓർത്തിട്ടും ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ (Adur).— സർ, ഈ നിയമം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു അവസരത്തിൽ ഇത്ര ഗംഭീരമായ ഒരു വാദം ഇതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മുമ്പാകെ സംഗീത സാഹിത്യരസപ്രധാനങ്ങളായ

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (Mulakunnathukavu).—സംഗീതമില്ല നിശ്ചയം. സാഹിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ (Adur).— പ്രസംഗം അദ്ദേഹം ഏതൊരു പുതിയ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സ്തുതിഗാനത്തിനുവേണ്ടി പ്രയോഗിച്ചുവോ ആ സ്ഥാപനത്തെപ്പോലെ അത്ര സമ്മിശ്രമായിട്ടാണിരിയ്ക്കുന്നതെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ഈ സഭയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സാഹിത്യത്തിൽ കരുണരസവും, ഹാസ്യരസവുംപോലെ ഇത്രയുത്തമമായി യോജിപ്പാത്ത രണ്ടു രസങ്ങൾ വേറെയില്ല. കരുണരസവും, ഹാസ്യരസവുംതമ്മിൽ മുറുകിപ്പിടിച്ചു യോജിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം സാഹിത്യരീത്യാനോക്കുമ്പോൾ എത്ര ആഭാസമായിരുന്നുവോ ആ വിധത്തിൽതന്നെ ആഭാസമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം സ്തുതിഗാനം ചെയ്ത മരുമക്കത്തായ തറവാടുകളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. നൈസർഗ്ഗികമായ വാസനമൂലം പരസ്പരം യോജിപ്പാത്തതായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളെ നടപ്പിന്റെ ശാസനകൊണ്ടുമാത്രം തമ്മിൽകൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള സമ്മിശ്രമായ ഒരു കഴിപ്പമാണ് ഇന്ന് മരുമക്കത്തായ തറവാടുകളിൽ കാണുന്നത്. അദ്ദേഹം മരുമക്കത്തായം മരിച്ചതിനുള്ള മരണപ്രസംഗമാണു ചെയ്തതെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ മരിച്ച ശവത്തിന്റെ, നാറിയ ശവത്തിന്റെ മുമ്പിൽവച്ചാണ് പ്രസംഗിച്ചതെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഈ ബില്ലുകൊണ്ടല്ല മരുമക്കത്തായം മരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മരുമക്കത്തായം നായനാരുടെയിടയിൽ

മരിച്ചിട്ടു വളരെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത് അദ്ദേഹത്തിനും അറിവുള്ളതാണ്.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (*Mulakunnathukavu*).— അറിവില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ (*Adur*).— അദ്ദേഹം ഏകദേശം നാലഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഏറണാകുളത്തുവെച്ചു നടന്ന നായർ മഹാസമ്മേളനത്തിലും ഇതേ പ്രസംഗംതന്നെ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. തീർച്ചയായിട്ടും ആ നാറിയ ശവത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ മരണപ്രസംഗവും നടത്തിയതെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.

കൊച്ചിയിൽ പഠിപ്പം യോഗ്യതയും സ്ഥിതിയുമുള്ള നായന്മാർ മരുമക്കത്തായത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വളരെക്കാലം മരുമക്കത്തായം സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു മരിച്ചതിനുശേഷം ആ ആളുടെപേർ രജിസ്റ്ററിൽനിന്നും നീക്കം ചെയ്യണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനോടപേക്ഷിയ്ക്കുവാനാണ് ഈ ബിൽകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളത്. ഇനിയും രജിസ്റ്ററിൽ ആ പേർ വെച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ൧൦൯-ലെ ൧൩-ാം റഗുലേഷനനുസരിച്ച് നിയമമുഖ്യത്വം ഭാഗം അനുവദിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂമെമ്പർവർകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇതിനെത്രയോമുമ്പുതന്നെ നടപ്പുപ്രകാരവും, നായന്മാരുടെ സമ്മതപ്രകാരവും ഭാഗം നാം അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഈ നിയമത്തെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദംചെയ്തു അവസരത്തിൽ ഒരു വലിയ തെറ്ററിയാമെന്നു മിക്കപേരുടേയും ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു നീക്കം ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ആളോഹരിഭാഗം ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് ആദ്യമായി കൊടുക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ആളോഹരിഭാഗം ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു ആളോഹരി ഭാഗം, തായ്ക്കഴിഭാഗം എന്നുള്ളതിന്റെ വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ൯൭-ലെ റഗുലേഷൻ പ്രകാരം ആളോഹരി ഭാഗം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അമ്മ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ഭാഗം കൊടുക്കുന്നതിന്നു തടസ്സം വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ആ വിധത്തിൽ ഒരു തടസ്സം ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഈ ബില്ലിൽ ഒരു വ്യത്യാസമായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഇപ്രകാരം ഒരു വ്യത്യാസം കൊണ്ടുവന്നത് മതിയായ ആലോചനക്കു ശേഷമാണ്. ഒരേ ആളുകളോടു ചോദിച്ചതിൽ കുറെ ആളുകൾ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് നായർ സമുദായത്തിന്റെ സമ്മതം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിയ്ക്കുവാൻ തരമില്ല എന്നു ഇവിടെ ഒരു മെമ്പർ പറഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ബില്ലിൽ നായർ സമുദായത്തിന്നു യാതൊരു ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടാകുവാനാവശ്യമില്ലാത്തവിധത്തിൽ ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുദ്ദേശിയ്ക്കുന്ന സകല വ്യവസ്ഥകളും സമുദായം അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സ്വകാര്യ സ്വത്തു മരുമക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്ന നായന്മാർ ആയിരത്തിലൊന്നുപോലും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആളോഹരി ഭാഗം ന

ഒത്താത്ത തറവാട്ട് കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ ഒന്നെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അമ്മ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ സമ്മതപ്രകാരം ഭാഗം നടത്തുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ നടപ്പിൽ വന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും സമുദായത്തിന്റെ നടപ്പിന് യാതൊരു ഭേദവുമില്ലാത്തതു കൊണ്ട് ഈ ബില്ലിന്റെ ഗതിയെ കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ നായർലോകം അനുഭാവപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു പറയാൻ കഴിയും.

കൊച്ചിരാജ്യത്തു നായന്മാർക്കുള്ള ഏകസ്ഥാപനം നായർ മഹാസമാജമാണ്. അതിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാന്യദേഹംതന്നെയായിരുന്നു ഈ സിലക്ടർ കമ്മിറ്റിയിലേയും അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നത്. ആ നായർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ തുടച്ചുയായി ആളോഹരിയും മക്കത്തായവും ഉടനെ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുളങ്കുന്നത്തുകാവുമെമ്പരും, ബഹുമാനപ്പെട്ട പള്ളിപ്പറമ്പുമെമ്പരും ആ പ്രമേയത്തെ നായർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ എതിർത്തുവെങ്കിലും നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള അഭ്യസ്തവിദ്യരായ നായന്മാർ ചേന്ന് വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി ആ പ്രമേയത്തെ എറണാകുളം നായർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുശേഷം നായർ സമുദായത്തിന്റെ സമ്മതം ഇതിൽ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മുളങ്കുന്നത്തുകാവു മെമ്പർ പറയുന്നത് സകല നായന്മാരും ഇതു വേണമെന്നു പറഞ്ഞാലും ഈ ബിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തരുത് എന്നാണ്. മൗലികമായ തത്വങ്ങളെ മാറ്റുവാൻ വേണ്ടി വോട്ടെണ്ണിയാൽ പോരാ എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ നായർ സമുദായത്തിന്റെ സ്വത്തുമുഴുവൻ ട്രസ്റ്റി സ്വത്താണത്രേ! അതിനെ ഭാഗിയ്ക്കുന്നതിനു നായന്മാർക്കധികാരമില്ലത്രേ! ൯-ലെ റഗുലേഷൻ വന്നതിനുശേഷവും അതിനുമുമ്പും ഈ തറവാട്ട് സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗംചെയ്തിരുന്നില്ലേ? അതുകൊണ്ട് ഈ വക വാദങ്ങൾക്കു യാതൊരു പ്രസക്തിയും ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

മൗലികാവകാശങ്ങളെ ബാധിയ്ക്കുന്ന നിയമം എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഇത് വാസ്തവത്തിൽ ഒരു സാമുദായിക നിയമമല്ല. സാമുദായിക ചാരങ്ങളേയോ, സാമുദായിക സമ്പ്രദായങ്ങളേയോ, മതാചാരങ്ങളേയോ മാറ്റുന്നതിനായുള്ള ഒരു നിയമമല്ല. ഇതിന്റെ മൗലികമായ തത്വത്തെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുന്നപക്ഷം നായന്മാരുടെ സ്വത്തിനെമാത്രം ബാധിയ്ക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണിത്.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (Mulakunnathukavu).— മരുമക്കത്തായം മാറ്റി മക്കത്തായം കൊണ്ടുവന്നാലും അതു സാമുദായികമല്ലേ?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ (*Adur*).— പ്രധാനമായിട്ട്, ഒരു ഊടെ സ്വത്തു ഏതു വിധത്തിൽ സംക്രമിക്കണം എന്നാലോചിക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണിത്. അത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഇംഗ്ലീഷ് നിയമത്തെക്കുറിച്ചു കുറച്ചുകിലും അറിവുള്ളവർക്ക് അറിയാവുന്നതാണ്. അവിടെ ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സാമുദായികാചാരങ്ങളേയും, പരിഷ്കാരങ്ങളേയും ആസ്പദപ്പെടുത്തിയുള്ള Property നിയമം വളരെ പ്രാചീനമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും, വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണെന്നും, അത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു യോജിച്ചതല്ലെന്നും കണ്ടിട്ട് അവിടത്തെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയ്ക്കു യോജിച്ച വിധത്തിലുള്ള ഒരു പ്രോപ്പർട്ടി നിയമം മൺവു—ൽ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ നായനാരുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു പ്രോപ്പർട്ടി നിയമമാണ് നമുക്കാവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. മൗലിക തത്വങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നതോ, പ്രണയപ്പെടുത്തുന്നതോ, തട്ടിമറിക്കുന്നതോ ആയിട്ടുള്ള യാതൊന്നുംതന്നെ ഇതിലില്ല. നായനാരുടെ തറവാട്ടുസ്വത്തു് ട്രസ്റ്റി സ്വത്താണെന്നുള്ള വാദം ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. സമുദായത്തിന്റെ സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായിട്ടും ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താവുന്നതാണ്. മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് മുളങ്കുന്നത്തുകാവുമെമ്പരും കൺസർവേറ്ററും പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു എതിർഭാവവും എനിക്കു പറയുവാനില്ല. മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമില്ല. എന്നാൽ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള മരുമക്കത്തായ തറവാടുകൾ ഇന്നു കൊച്ചിയിലുണ്ടോ എന്നാലോചിക്കുവാനുള്ളത്. മുളങ്കുന്നത്തുകാവുമെമ്പർ തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ മുഴുവൻ പാടെ മറിക്കുവാൻവേണ്ടിയുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം 60 കൊല്ലമായിട്ട് ഒരൊറ്റ മരുമക്കത്തായ തറവാടുപോലും അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുകയോ, സത്തുണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മരുമക്കത്തായ തറവാടുകൾ എല്ലാം മനസാ വാചാ കമ്മണാ നശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തേയും അവരുടെ താല്പര്യങ്ങളേയും നിയമംകൊണ്ടു ബന്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നാം ഉപേക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായത്തെ നിയമംകൊണ്ടു നിർബന്ധിച്ചു നിർത്തുന്നത് വലിയ വേദനയ്ക്കു് ഇടം കൊടുക്കുന്ന സംഗതിയാണ്; അതുകൊണ്ടു് മരുമക്കത്തായ തറവാടുകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു വരുന്നില്ലെന്നുള്ളതിനും പുറമെ അവ അനുഭവിക്കുന്ന യോഗതിയെ പ്രാപിച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതികൂടി നിങ്ങൾ വിശ്വരിക്കരുത്. തറവാട്ടിനെ തറവാടെന്നുള്ള നിലക്കു പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയും സമ്മതവുമുള്ള കാരണവന്മാരും, അനന്തിരവന്മാരും ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതാണ് അതിനുകാരണം. നായർതറവാടുകളിലെ ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഇന്നത്തെ നിലയും സൗകര്യങ്ങളും നായർ തറവാടുകളിലെ അംഗങ്ങൾ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് നിയമം അവർക്ക് തടസ്സമായി വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് അടിപിടിയും വഴക്കും ഇന്നത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുന്നതിനിടയാകും.

അവിഭാജ്യ എസ്റ്റേറ്റുകൾ കേരളത്തിന് പുറമേയും പലതുമുണ്ട്. ആ കഡംബങ്ങളും മരുമക്കത്തായ തറവാടുകളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നോക്കിയാൽ കേരളത്തിന് പുറമെയുള്ള കഡംബങ്ങളിൽ കൊല്ലത്തോടും ലക്ഷക്കണക്കിന് നെല്ലോ പണമോ വരുവുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു കാണാം. നായർ തറവാടുകളിൽ ഭാഗം പാടില്ല എന്നു വെച്ചാൽ ആ തറവാടുകളെല്ലാം അവിഭാജ്യ എസ്റ്റേറ്റുകളാകണം എന്നാണത്. പത്തോ അൻ പതോ പന്ത്രെല്ലെങ്കിലും കൊല്ലത്താൽ സമ്പാദ്യമുള്ള അവിഭാജ്യ കഡംബങ്ങളെക്കൊണ്ട് കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ രെറററുമുതൽ മറ്റേ അറററ വരെ നിരത്താമെന്നാണെങ്കിൽ പട്ടിണിയും പാടുമായി കൊച്ചിരാജ്യത്തെ നായന്മാർ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം.

ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂമെമ്പർക്കേയും വിദ്യാഭ്യാസമെമ്പർക്കേയും പ്രസംഗങ്ങൾക്കുശേഷം ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുളങ്കുന്നത്തുകാവുമെമ്പർ ഏതുവിധത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നുവോ അതേവിധത്തിലുള്ള ഉഗ്രതയോടുകൂടിതന്നെ ഞാനും വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ആ ഉഗ്രത മറ്റൊരാൾക്കുണ്ടാകണമെന്നല്ല. എന്നാൽ എന്റെ വിചാരം ഈ സഭയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന്നു അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സ്വതസിദ്ധമായ സാമർത്ഥ്യമോ, സംഗീതസാഹിത്യമോ എനിക്കില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ (*Mulakunnathukavu*).— അതുകൊണ്ട് ആഭാസമല്ലെന്നു വരുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ (*Adur*).— അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഞാനും സാഹിത്യ രസികനായിരുന്നുവെന്നു വരികിൽ മരുമക്കത്തായ മരണപ്രസംഗമല്ല; നായർ സമുദായത്തിന്റെ നവയുഗത്തെ കീർത്തനം ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗമാണ് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ചെയ്യുമായിരുന്നത്. അദ്ദേഹം കേട്ട നിലവിളി മരണനിലവിളിയല്ല; നവയുഗത്തിന്റെ പ്രസവത്തിന്റെ നിലവിളിയാണ്. (ചിരി) പ്രസവവേദനയെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും ആ വേദന അനുഭവിക്കുന്ന ആളുകൾ അതു മരണവേദനയാണെന്നു വിചാരിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ അദ്ദേഹത്തിനും വന്നിരിക്കുകയാണ് (ചിരി) കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ സകല നായന്മാരുടേയും പ്രാതിനിധ്യം അർഹിക്കുന്ന നായർ മഹാസമാജം ഇത്തരം സമ്മതിയോടുകൂടി അനുവാദം ചെയ്തുകൊണ്ട് വന്നിട്ടുള്ള ഈ ബില്ലിന്റെ വിജയപൂർവ്വമായ ഗതി നായർ സമുദായത്തിന്റെ വിജയത്തിന്നു എത്രയും അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ളതിൽ ഈ സഭയ്ക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ലെന്നാണ് എന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം.

Motion that the Cochin Nair Regulation Amendment Bill be taken into consideration was put and carried.

Clauses 1 to 3 were put and carried.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—Sir, I move that “in section 4 (1) (b) in line 4 between the words ‘presentation of cloth’ and ‘on or after such date’ insert the words ‘or any other customary form’. The section reads thus:—“any male, other than a Nayar, with whom conjugal union is permitted according to social custom and usage, openly solemnised by the presentation of cloth to the female by the male, or in any other customary form before the 23rd day of Edavom 1095 and subsisting on such date, or openly solemnised by the presentation of cloth on or after such date shall be deemed to be a legal marriage”.

This would mean that any marriage solemnised before 1095 by the presentation of cloth or in any other customary manner will be valid, but hereafter if there should be a valid marriage that marriage should be solemnised by the presentation of cloth. It is a matter well known that marriages are celebrated now-a-days by various other means than by the presentation of cloth, for example exchange of rings, putting flower garlands etc. Under such circumstances to say that marriages can be solemnised hereafter only by the presentation of cloth by the husband to the wife is rather insulting to the romantic nature of the Nayars. It is indeed derogatory to the dignity of the educated Nayar ladies to insist upon the receiving clothes from their husbands when they themselves use only stitched dress and not ‘mundus’ and where in a vast number of cases it is the wife that clothes and feeds the husband. Further I remember to have read a case where a husband was prosecuted for bigamy. When the case was brought against him he defended himself by saying that his first marriage was celebrated not by the presentation of cloth even though thereafter he presented bundles of cloth not only to that wife but also to a number of children born of her and that therefore the first marriage is not legally binding on him. That is a very serious matter. If a man deliberately wants to have bigamy and then escape punishment he can slyly get away without the presentation of cloth. I submit that this amendment is absolutely necessary. After all a legal marriage is not something to be bundled up or muddled with a piece of cloth, petty or precious.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*).—I second it.

Mr. P. Govinda Menon (*Adur*).—Sir, I oppose the amendment. I think the difficulty of the Hon’ble Member is not well-founded. Under the Regulation of 1095, a valid marriage is one solemnized by the presentation of cloth to the female by the male or in any other customary form before the date on which that Regulation came into force and subsisting on such date,

or so solemnised by the presentation of cloth after that Regulation came into force. Therefore under the Regulation of 1095 marriages solemnised before 1095 by the presentation of cloth or in any other customary form were recognised as valid, but after 1095 the only invariable form in which marriage could be solemnised was by the presentation of cloth. I think this will not work any difficulty. Always it is better to have marriages in one invariable form. This identical question was discussed in the Select Committee and after considering all the aspects of the question the Committee came to the conclusion that it is better not to change the law as it stands.

Dr. A. R. Menon (Pallippuram).—I think registration of marriages is much more important than either giving cloths or doing anything in the customary form. If that is made compulsory there will be no difficulty.

Deputy President.—The only difficulty is, from 1095 till today presentation of cloth was absolutely necessary. Now the proposal is that it should be taken away and that freedom should be given to solemnise the marriage in any customary form. When a marriage is questioned in a court of law on the ground that the form adopted was not customary you will have to give evidence as to the customary forms prevalent in the State and thus create very many difficulties. That will be the result of this amendment. If the bride has no objection to receive a piece of cloth from the bridegroom I can't see any objection in making that a statutory obligation for all marriages.

Amendment was put and lost.

Clauses 4 to 9 were put and carried.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur Rural).—Sir, I move the following amendments:—“In Section 10 add between the words ‘made’ and ‘within’ the words ‘by any of the relatives or well-wishers of either party.’” Section 10 as it stand says:—“No court shall take cognisance of any offence under sections 6, 7 and 8, save upon complaint made within one year of the commission of such offence.” By whom the complaint is to be preferred is not provided here. We see many cases reported in the papers with regard to actions arising out of the Sarda Act that the parties taking action had no right to complain and so on. Therefore I think this amendment is necessary.

Deputy President.—I may point out to the Hon'ble

Member that the amendment will have no effect. It is not at all an improvement upon the present clause.

Amendment was, by leave, withdrawn.

Clauses 10 to 12 were put and carried.

Deputy President.—Before the Hon'ble Member Mr. Eachara Menon moves his amendment to section 13, I may inform him that the offence is covered by the Penal Code. Therefore I think there is no reason for special enactment under this section.

Amendment to sec. 13 was not moved.*

Clauses 13 to 22 were put and carried.

Mr. P. Raman Menon (Mulakunnathukavu).—Sir, the amendment which I wish to move is this:—“ In section 23, line 1, after the words ‘her person and’ insert the words ‘her personal or private’ before the word ‘property’. According to Section 23 the husband will be the guardian of his minor wife in respect of her person and property and he may do some mischief with the property which I would like to prevent. If there is any personal property, apart from her family property, belonging to his wife, he may do whatever he likes with it. But with regard to her family property I would like to prevent him from swandering away that property according to his will and pleasure.

Mr. T. S. Narayana Ayyar (Secretary to Government).—Even without this amendment that object will be achieved. Under the Guardian and Wards Regulation no guardian can be appointed of the undivided interest of a minor. It is only in respect of the exclusive property of the minor that a guardian can be appointed. Her property can only mean property exclusively held by her.

Amendment was, by leave, withdrawn.

Clauses 23 to 27 were put and carried.

Mr. P. Raman Menon (Mulakunnathukavu).—Sir, my amendment is — “In Section 28 in the 3rd line change ‘mother or’ into ‘mother and’. I think that is obviously a mistake in drafting.

* “ Add as sec. 13A—“ Whoever contracts a polyandrous or polygamous marriage shall be punished with fine which may extend to, 3 thousand rupees or with imprisonment for 6 months or with both.”.

Deputy President.—I think it is better to add 'or both' after the words 'widow or widows' in the 3rd line, to bring out clearly the intention of the Hon'ble Member's amendment.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—I think that will be enough.

Amendment was put and carried.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—Sir, I beg to move— "In Section 28 after the full-stop in the 4th line and before the next sentence 'In the absence of', begins insert the following sentence:—'In the absence of the mother her thavazhi shall inherit such share as she would be entitled to if she were alive'. By this section we are trying to define the heirs of a Nayar intestate. The general provision seems to be that the wife and children and childrens' children are the heirs; but exception is made in the case of the mother. The mother is given a share which will not be more or less than what a child is entitled to get. In case the mother is dead nobody else in her thavazhi gets that property. What I now want to say is that what the mother is entitled to get if she were alive may be given to the mother's tharawad if she is dead. You are charitable enough to give the poor old mother a share. I only ask that that charity may be a little more extended so as to give that share of the mother to her thavazhi in the absence of the mother. If the poor mother were alive she would have got something. I request that that kindness may be shown to her tharawad also when she dies. This is my humble proposal. After all, it is possible that that mother supplied the where withall for the sons earnings and it is neither improper or inequitable to allow that little share to lapse to her thavazhi.

Mr. A. Eachara Menon (*Chittur Rural*).—I second it.

Mr. P. Govinda Menon (*Adur*).—Sir, this amendment is opposed to the whole scheme of the bill. The scheme of the bill is that the wife and children and the mother gets a share each of the intestate's property. It is not the scheme of the bill to give the tharawad of the mother any share of the deceased's self-acquired property. After all it comes to only a small amount.

Mr. T. S. Balarama Ayyar (*Trichur North*).—What is the objection in extending the benefit of the mother's share to her tharawad also if she dies?

Mr. P. Govinda Menon (*Adur*).—It is opposed to the whole scheme of the Act,

Mr. P. Raman Menon (Mulakunnathukavu).—Then the Hon'ble House may be kind enough to take away that portion also and save her from the odium of eating the 'Kolli Choru' of her son.

Mr. A. Narayana Menon (Vyttila).—Sir, there is a fundamental objection to the acceptance of the amendment proposed by my friend. We must see that we do not destroy the integrity of the family boys bringing in all sorts of heirs. In the absence of the mother none else should be allowed to step in from her branch. The wife and children of the deceased form themselves into a natural unit. If you accept this amendment you give room for litigation and disintegration. The prime object of not introducing any alien element in the bill is the prevention of these evils. We want to build up natural integral units and not give room for fights and disruption. If we accept this amendment there will be a certainty of litigation in 99 out of 100 cases. Therefore in the interest of the community and in the interest of building up natural units it is absolutely necessary for me to oppose this amendment.

Deputy President.—It is generally not expected that the son will survive the mother. Suppose the mother survives the son it is proposed to give something to the mother, equal to the share of the son or daughter. It is out of consideration to the mother alone that this provision is there and not to any relation. The primary intention is to give the property to the wife and children.

മിസ്റ്റർ പി. രാമമേനോൻ (Mulakunnathukavu).— ഒരു നായർ മരിച്ചാൽ അയാളുടെ അവകാശി ആരാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ് ഈ വകുപ്പ്. നായരുടെ അവകാശികൾ ഭാര്യയും മക്കളുമാണെന്നാണ് ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥ. സ്വകാര്യസ്വത്തു മറ്റൊക്കൾക്കു കിട്ടുന്നതല്ല. എന്നാൽ അയാളുടെ പെറ്റമ്മയെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രം ഈ നിയമം നിർമ്മിച്ചു നിർമ്മലമാനസന്മാർ ഒരു വ്യത്യാസം വരുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ അമ്മക്ക് ഒരു ഓഹരി കൊടുക്കാം. എത്രയാണ് ആ ഓഹരി. അതാണ് അറിയേണ്ടത്. മരിച്ചാളുടെ ഭാര്യയുമക്കളുടെ കൂട്ടത്തിലെ ഒരാളാണ് ആ നിർഭാഗ്യയായ തളയും എന്നു കണക്കാക്കുക. എന്നിട്ടു ഒരോഹരി, മക്കളുടെ എണ്ണം അനുസരിച്ചുകൂടിയും കുറഞ്ഞും വരുന്ന ഒരോഹരി, അമ്മക്കും കൊടുത്തേക്കുക. ഇങ്ങിനെ ഒരു മകനെപ്പോറ്റിയിട്ടു ഇതിലും വലിയ ഒരു ശിക്ഷ വേണ്ടെന്നാണ് മഹാമനസ്സുരായ കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. അമ്മ താവഴിപ്പണം ചിലവിട്ടു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ, കച്ചവടത്തിനോ കൺട്രാക്റ്റിനോ സഹായിച്ചുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കാം ആ മകൻ സമ്പാദ്യക്കാരനായിത്തീർന്നത്. എ

നീക്കുന്നാലും ആ അമ്മക്കു ആ ഓഫീസിലും! അതും പോട്ടെ. മതിയെങ്കിൽ മതി. മകൻ മരിച്ചതിലധികമാണോ അമ്മക്ക് ആ മകന്റെ മുതൽ. എന്റെ ഭേദഗതി അതിനെ ഒന്നും സ്പർശിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ പറയുന്നത് ഇത്രമാത്രമേ ഉള്ളൂ. അമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ അമ്മക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറയുന്ന ആ നിസ്സാര ഓഫീസിലെങ്കിലും ആ അമ്മ നിർഭാഗ്യവശാൽ മരിച്ചിരുന്നാൽ ആ അമ്മയുടെ താവഴിക്കു ലഭിക്കാറാകണമെന്നു ഞാൻ കേണപേക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒ "തള്ളേതല്ലി" ഹായയാണ് ഈ സഭയിലെ നായന്മാരിൽ പരക്കെ വ്യാപിച്ചുകാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾത്തന്നെ നാലുവശത്തുനിന്നും എതിർപ്പും ആർപ്പും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അമ്മക്കുവേണ്ടിയും അമ്മയുടെ മക്കൾക്കുവേണ്ടിയും ഞാൻ പറഞ്ഞു, വാദിച്ചു, നിലവിളിച്ചു. അമ്മ നിലവിളിക്കുകയല്ലേ എന്നിങ്ങനെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഈ മക്കൾ അമ്മയെ അനുസരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

Amendment was put and lost.

Clause 28 as amended was put and carried.

Clauses 29 to 31 were put and carried.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur Rural).—I move the following amendment:— 'In section 32 omit the words 'one half of the property shall devolve on his father' and put instead 'the father shall enjoy half the property unto his death' and for the words 'belong to' in line 5 put the words 'be enjoyed by'.

According to the scheme of the Marumakkathayam Tharwads the intestate may have come to that position by spending money from the tharwad. So the properties acquired by the intestate should naturally go to the tharwad if there are no heirs. But instead of that if the father inherits the property I think that would be taking away the right of the tharwad. That will not be right.

Amendment was lost for want of a seconder.

Mr. P. Raman Menon (Mulakunnathukavu).—I had an amendment standing in my name before this.

Deputy President.—You may move it now.

Mr. P. Raman Menon (Mulakunnathukavu).— My amendment reads thus: "Delete section 32".

സർ, ഈ നമ്പർ-ാം വകുപ്പിനെ തീരെ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന അമെൻഡ്മെ

ൻ്റെ. ഇതിന്റെയും ജാതകപ്രകാരം അരിഷ്ടം അല്ലായ്യസ്സം ആണ്. മറ്റു വ്യത്യാസങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ച ഫലംതന്നെയായിരിക്കും ഇതിന്നും വരുന്നത്. എങ്കിലും പറയാനുള്ളതു പറഞ്ഞു തീർത്തേക്കാം. നായർ റഗുലേഷൻകാർയ്യത്തിൽ എന്റേതു തീരെ നിഷ്കാമകർമ്മം മാത്രമാണ്. ഫലത്തെപ്പറ്റി ചിന്തയേയില്ല. മുറ നടത്തുക എന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ വകുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനവും അർത്ഥവും മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ എല്ലാ തത്വങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധവും വിപരീതവും ആകുന്നു. ഒരു മക്കത്തായിയുടെ മുതലിന്നു അയാളുടെ അച്ഛൻ അവകാശിയായിത്തീരുന്ന അതുഭൂതകാഴ്ചയാണ് ഈ വകുപ്പിലുള്ളത്. പിതാവിനെ നിണ്ണയിക്കാനുള്ള ഒരൊന്നാംതരം സൂത്രമായിട്ടായിരിക്കാം ഈ ശാസനം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളത്. എങ്ങിനെയുള്ള സ്വത്തായാലും വേണ്ടില്ല, പ്രത്യേക സ്വത്താണെങ്കിൽ, അമ്മയോ അമ്മയുടെ താവഴിക്കാരോ ഇല്ലെങ്കിൽ, അതൊക്കെ അച്ഛൻ കൊണ്ടുപോകണം. ആ അച്ഛനു വേറെ സംബന്ധവും മക്കളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവിടെ കൊണ്ടുപോയി അവരെ പുലർത്താൻ ഉപകരിക്കണം. മുത്തശ്ശി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. മുത്തശ്ശിയുടെ മറ്റു മക്കളും — അമ്മയുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാർ — ഒക്കെ ഉണ്ട്. എല്ലാവരും അവിടേക്കു കടുംബക്കാരുമാണ്. മുത്തശ്ശിയുടെ പണമെടുത്താണ് ആ മരിച്ച മകൻ സ്വന്തം സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാക്കിയത്. ആ പണം തികച്ചു കൊടുത്തിട്ടുമില്ല. ആ കടുംബത്തിൽ വേറെ ആളുകളുണ്ടെന്നു കരുതുകയും പരയത്തക്ക സ്വത്തില്ല. എന്തായാലും എങ്ങിനെയായാലും ഈ മരിച്ചവന്റെ ആ സ്വത്തൊക്കെ അച്ഛനും അച്ഛന്റെ പിന്നത്തെ ഭാര്യക്കും മക്കൾക്കുംതന്നെ. ഇത്ര വലിയ ഒരു വിഭജനപൂർവ്വകമായ മുഷിച്ചലോ ഈ മരുമക്കത്തായക്കാരോട്. ഹോ വിദ്വാദ്യോസംകൊണ്ടുള്ള വികാസം ഇതാണോ? എന്റെ അമെൻറമെൻറ മറ്റൊന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. അച്ഛനു പകരം അവിടേക്കു ഭാരവാദികളെ സ്വീകരിക്കണമെന്നുമാത്രം. എത്ര നിസ്സാരമായതും, അർത്ഥത്തായതുമായ ഭേദഗതിയായാലും വേണ്ടില്ല, അതു കൊണ്ടുവരുന്നതു ഞാനാണെങ്കിൽ, അതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ, ഇതാണ് ഈ ബില്ലുകാരുടെ നയം. ഫലം എന്തായാലും ശ്രമം കുറക്കാൻ ഞാനും ഭാവമില്ല. ഈ പ്രമേയത്തേയും ഞാൻ സാദരം സഭാ സമക്ഷത്തിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr.K. Kunhirama Menon (Cheruthuruthi).—I second it.

Amendment was put and lost.

Clauses 32 to 40 were put and carried.

Mr. A. Narayana Menon (Vyttila).—എന്റെ ഭേദഗതി ഇതാണ്. 'In section 41 (c) third line delete the words 'one half' and substitute such share or shares as they would be entitled to under sections 29, 30 and 31, by placing the relatives in the place of the mother on the mother's thavazhi as the case may be'.

ഈ സെക്ഷൻ കൊണ്ടുവരുന്നത് ഒരു വലിയ അനീതി നീക്കാ
നാണ്. ഒരു നായരാണ് മരിച്ചതെങ്കിൽ ഭാര്യക്കും കുട്ടിക്കും കിട്ടുന്ന ഓ
ഫറിയിൽ വലിയ ഒരു വ്യത്യാസം ഇവിടെ മരിച്ച ആൾ നായരല്ലെങ്കിൽ
വരുന്നു. അതു നീതിക്കൊത്തതല്ല. അച്ഛൻ നായരായാലും അല്ലെങ്കിലും
രേതോതിൽ അവകാശം കിട്ടണം. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഭേദഗ
തി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. J. Alexander (Palluruthi).—I second it.

Mr. P. Govinda Menon (Adur).—There is some diffi-
culty is accepting that amendment. I oppose it.

Deputy President.—I would request the Hon'ble Member
to explain clearly the Hon'ble Member's amendment before it is
put to vote.

Mr. A. Narayana Menon (Vyttila).—This amendment
will not at all bring about any radical change in the bill. It
affects only the inheritance of the Brahmin or the caste Hindu
father who is not a Nair. Why should a lady married by a non-
Nair be given a position of inferiority. I want to give her and
her children equality of treatment. We do not touch any pie
from any Devaswom or Brahmaswom. We touch only the self
acquired property of the deceased father. To bring into line
all the heirs whether the intestate is a Nair or a non-Nair this
amendment is absolutely essential. Why should the children
and widow of a non-Nair get only one half of the property of
the intestate when she would have got the whole property if
she had married a Nair!

Deputy President.—It is quite impossible to work it out
in practice.

Amendment was put and lost.

Clause 41 was put and carried.

Mr. A. Narayana Menon (Vyttila).—In section 42 (1) 4th
line omit 'and' after '31' and after '36' in the 5th line insert 'and 41'.

ഈ ഭേദഗതിയിൽ യാതൊരു അപകടവും വരുവാനില്ല. മരി
ച്ചാൽ നായരായാലും വേണ്ടില്ല, നായരല്ലെങ്കിലും വേണ്ടില്ല, നീതിക്കും
സ്ത്രീയത്തിനും. സ്വത്തല്ലാം ഭാര്യയുടെ കയ്യിൽ ഇരിക്കണം. മരിച്ചതു
നായരല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തു ഭാര്യയുടെ കയ്യിൽ ഇരിക്കണമെന്നു പറ
ഞ്ഞിട്ട് നായരേതരന്റെ സ്വത്തിനെപ്പറ്റി മറ്റൊരു നിയമം വരുത്തു
ന്നതു തെറ്റാണ്. ഈ സ്വത്തും ഭാഗിക്കുന്നതുവരെയുള്ള കയ്യിൽ ഭാ

തൃയുടേയും മക്കളുടേയും കയ്യിൽ ആയിരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ഈ ഭേദഗതികൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

Mr. P. Raman Menon (Mulakunnathukavu).—I second it.

Mr. P. Govinda Menon (Adur).—There will be difficulty in working out that amendment also. I do not think that it is necessary for the Hon'ble Member to press the amendment.

Amendment was put and lost.

Clauses 42 to 58 were put and carried.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur Rural).—I move that the whole of Chapter VII in the Nair Regulation Amendment Bill as amended by the Select Committee be rewritten and the partition shall be on the stirpital principle. What I want by this amendment is that this chapter on partition may be re-written. I am unwilling to change stirpital principle into per capita.

Mr. P. Govinda Menon (Adur).—It is not proper amendment.

Amendment was put and lost.

Mr. P. Raman Menon (Mulakunnathukavu).—The amendment I propose to move is 'In section 59 after 'Every Member of the tarawad' in the very beginning of it, and before the word 'shall' insert also 'who has no direct lineal ascendant living'.

സർ, ഈ അമെൻഡ്മെൻറിന്റെ ഉദ്ദേശം ആളോഹരി ഭാഗവ്യവസ്ഥയെ ഇല്ലായ്മചെയ്ത്, ഭാഗാവകാശം താവഴിയെന്തെങ്കിലും ആക്കിത്തീർക്കുവാനാണ്. പ്രഥമാവസ്ഥത്തിലുണ്ടായ വാദപ്രതിവാദം കോലാഹലങ്ങളും, ആദ്യപ്രമേയത്തിനുള്ളായ അവസാന തീർപ്പും ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ ഗതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു മുൻകൂട്ടി അറിവു തരുന്നൂണ്ട്. എന്നിരിക്കിലും ആളോഹരി ഭാഗവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് സ്വല്പം ചിന്തയും കൂടി പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മരുമക്കത്തായത്തിന്നു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ആവശ്യമോ അത്ഥമോ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും അതിപ്പോൾ അത്ഥശ്രവ്യവും അനത്ഥകരവും ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, മക്കത്തായം ഏകാന്ത്രയമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അതിലേക്കുള്ള മാറ്റം തെവില്ലപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നും സ്വീകാർത്ഥമല്ലെന്നുമാണ് പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടത്. പുത്രാവകാശ സ്വത്തുക്കൾക്കു ആളോഹരി ഭാഗമുണ്ടെന്നും, മുൻ റഗുലേഷനിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥയും യഥാർത്ഥത്തിൽ ആളോഹരി ഭാഗംതന്നെയാണെന്നും, കൂടി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. പുത്ര

വകാശസ്വത്തു തറവാട്ടു സ്വത്തല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെ ഭാഗാർ ഹമാക്കിയതിനാൽ തറവാട്ടു ഭാഗിക്കത്തക്കതാകുന്നില്ല. മരുമക്കത്തായം പഴകി നാറിയതാണെന്നു തീർച്ചയുണ്ടെങ്കിൽ അപ്രകാരം ഒരു വിളംബരവും, മക്കത്തായത്തിന്നു ഒരു സ്വാഗതവും മാത്രം മതി. ഇതു നീണ്ട വകുപ്പുകളോടുകൂടിയ ഒരു റഗുലേഷനെ ആവശ്യമില്ല. മരുമക്കത്തായവും മറ്റും മാറിക്കളഞ്ഞാൽ പിന്നെ നായരെങ്ങിനെയാണു്, എന്തിനാണു്, ഒരു പ്രത്യേക സമുദായമായി നിലനില്ക്കുന്നതെന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. രണ്ടുതരം സ്വത്തുക്കൾ — ഭാഗിക്കാവുന്നതും വയ്യാത്തതും — ഒരാൾക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു അസംബന്ധമാണത്രെ. പെൻഷൻ കിട്ടാവുന്ന ശമ്പളവും പെൻഷനബിൾ അല്ലാത്ത അലവൻസും ഒരുജ്യോത്സമനു രേസമയത്തുണ്ടാകാമെങ്കിൽ ഇതിലെ താണതുകൂട്ടത്തപ്പൊന്നുള്ളതു്? ആദായം അനുഭവിക്കാനല്ലാതെ ഭാഗിക്കാൻ വയ്യാത്ത തറവാട്ടുസ്വത്തു, നാലിലൊന്നു വാങ്ങി യഥേഷ്ടം വയ്ക്കാവുന്ന പുത്രാവകാശസ്വത്തു, ആളോഹരി ഭാഗിക്കാവുന്ന കൂട്ടുസ്വത്തു, ആദായം അനുഭവിക്കാനും ഭാഗിക്കാനും വയ്യാത്ത ട്രസ്റ്റിസ്വത്തു ഇങ്ങിനെ പലതരം സ്വത്തുക്കളും ഒരാൾക്കു ഒരേകാലത്തു ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്. അതിൽ അബദ്ധവും അസംബന്ധവുമില്ല. ന്റു-ലെ നിയമത്തിൽ ആളോഹരി ഭാഗമില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ന്റു-ലെ നിയമത്തിലെ സാധാരണ വ്യവസ്ഥ ഭാഗമേ ഇല്ലെന്നാണു്. അതിലെ നന്റു-വകുപ്പു നോക്കുക. അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു താവഴി ഭാഗമാണു്. താവഴി താവഴിയായിട്ടെങ്കിലും തറവാട്ടു നിലനില്ക്കണമെന്നാണു, മരുമക്കത്തായം പുലരണമെന്നാണു അതിലെ ആന്തരാത്മം. അമ്മ മരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഭാഗം താവഴിയിലേക്കാണു്. അതോടുകൂടി ചില കുടുംബശ്രോഹികൾക്കു് പുറത്തു ചാടാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അവരെ പുറത്തു വിടുന്നതു തറവാടിനെ രക്ഷിക്കാനാണു്. പോകുന്നവരുടെ അവകാശസ്ഥാപനക്കല്ല.

നായന്മാരിൽ ആളോഹരിഭാഗം ഉണ്ടായിക്കാണാൻ നമ്മുടെ ഈ ശുവ മെമ്പർകൂടി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരെക്കു ഒരറിയിക്കണമെന്നു ജീവിതയുദ്ധത്തിന്നിറങ്ങട്ടെ. തറവാട്ടുകോട്ട പിന്നിൽനിന്നു പൊരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു ഇതര സമുദായക്കാർക്കു കറെ കൂടുതൽ ക്ഷീണമുണ്ടു്. അതാണദ്ദേഹം പറയുന്നതിന്റെ സാരം. അത്രയും തുറന്നു പറഞ്ഞതിൽ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കണം. ഒരുവിധത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതും ശരിയാണു്. ഹിമാലയത്തിന്റെ പൊക്കവും ആത്തലാൻറിക്കിന്റെ താഴ്ചയും രണ്ടും തെറ്റാണെന്നും എല്ലാം ഒന്നിച്ചു ഒരു സമനിരപ്പായിരിക്കണമെന്നും വാദിക്കുന്ന ഒരു ആഭ്യന്തരീക്ഷകനായ ആ മാന്യ സാമാജികനിൽനിന്നു ഇത്തരം അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടാവുന്നതുതന്നെയാണു്. പക്ഷെ ഭംഗിക്കു മാത്രമല്ലാ നിലനില്ക്കുന്നതെന്നു യും ഈവക നിമ്നോന്നതകൾ ആവശ്യമാണു്. സമുപവൃത്ത നിരകളാ

ൺ കേരളത്തിന്റെ ഫലപുഷ്ടിക്കും വ്യക്തിത്വത്തിനും കാരണം. സ്വന്തം സമ്പാദ്യമോ, അല്ലെങ്കിൽ കൊടുത്ത സ്വത്തോ യഥേഷ്ടം താമസമാക്കുന്നതിന്നു ആർക്കും പൂർണ്ണാധികാരമുണ്ട്. അത്തരം സ്വത്തുക്കളല്ലതന്നെ എന്റെ വാദവിഷയം. അതിനെ ഞാൻ തൊടുന്നതേയില്ല. മരുമക്കത്തായാവകാശികൾ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ അവകാശികളാണെന്നും, ഭാര്യമാക്കളാണ് ശരിയായ അവകാശികളെന്നും, നായന്മാർ ഭാര്യമാക്കളാണിപ്പോൾ താമസിക്കുന്നതെന്നും, മറ്റും പറയുന്നതു നേരായാൽ ശ്രദ്ധി ഇതിലേക്കു ബാധകമല്ല. ഇഷ്ടമുള്ളതെന്തു താമസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സ്വസമ്പാദ്യങ്ങളെല്ലാം ഭാര്യമാക്കൾക്കു കൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. ആർക്കാണ് അതിലൊക്കെ ആക്ഷേപം. അന്യന്മാർ ആർജ്ജിച്ചുവെച്ചതും മരുമക്കൾവഴി അനുഭവിപ്പാൻ കരുതിട്ടുള്ളതുമായ സ്വത്തുക്കളിൽ ചെന്നു വീണ്, അമ്മപെങ്ങളെന്താരുമോടു വക്കാണിച്ച്, കിട്ടുന്നതൊക്കെ വാരിക്കൊണ്ടോടി ഭാര്യമാക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിലും, അതിന്നു സഹായിക്കുന്ന നിയമമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു മുതിരുന്നതിലും മാനവും ഇല്ലാ മര്യാദയും ഇല്ലാ, പരിശുദ്ധിയുമില്ലാ, പൗരസ്ത്യവുമില്ലാ. ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു വാദമുള്ളൂ. പണ്ടുള്ളതു അവിടെ നിന്നോടെ. അതൊരു പിൻബലമാണ്; അന്യസ്സാണ്; അഭിമാനമാണ്. തറവാട്ടുസ്വത്തു കാരണവന്റെ യാണെന്നോ, അയാൾക്കു അതിൽ പ്രത്യേകാവകാശമുണ്ടെന്നോ ആരു പറഞ്ഞു. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. പറയാൻ തയ്യാറുമില്ല. എന്നാൽ മുമ്പേ ജനിച്ചതുകൊണ്ടു ഒരു കൂട്ടതൽ അവകാശവുമില്ലെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ, 'എന്നെ ആദ്യം പണിക്കുവെച്ചു; എന്നെ മുമ്പേ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി' എന്നതുടങ്ങി ഉദ്യോഗസ്ഥ ലോകത്തിലെ മുറവിളികളും അവകാശവാദങ്ങളും കേൾക്കാതെ പോയേനേ. മുത്തആൾക്കു ഭരണാധികാരമുണ്ട്. എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടിയും, എല്ലാവരുടേയും ഗുണത്തിനായും ഉള്ള ഭരണാധികാരമുണ്ട്. അതിനെ എങ്ങിനെ വേണമെങ്കിലും നിയന്ത്രിച്ചുകൊള്ളൂ. ആർക്കുണ്ടുപോ. മരുമക്കത്തായം തകർന്നാൽ മക്കത്തായി നായരുടെ ഭാവി പ്രകാശമാനമാണത്രെ. ആവോ? ഞാനെന്റെ മുമ്പിൽ കാണുന്നതു അസ്സമനസ്യ്യന്റെ ചുട്ടചോരക്കളമാണ്, ഉദയസ്യ്യന്റെ അരുണകിരണമല്ല; ചുടലക്കളത്തിലെ അഗ്നിജ്വാലയാണ്, പ്രഭാതത്തിന്റെ ഭാസുരപ്രഭയല്ല. ഞാൻ കേൾക്കുന്നതു മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ മരണരോദനമാണ്. മക്കത്തായി നായരെ പ്രസവിക്കുമ്പോഴത്തെ നിലവിളിയല്ല. അതുകൊണ്ടു അല്പംകൂടി അവധാനപൂർവ്വം ഈ ആജോഹരിഭാഗത്തേക്കുറിച്ചു ആലോചിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. തറവാട്ടു നിലനിന്നാൽ നാട്ടിലേക്കും നന്ന് നായർക്കും നന്ന്. പങ്കുവെച്ചെടുത്താൽ ആർക്കും ഒന്നിന്നും മതിയാവില്ല. ഉള്ളതു പോകയും ചെയ്യും. ആജോഹരിഭാഗത്തെ അനുക്രമിക്കരുതെന്നു ഞാനിതാ ഒന്നുകൂടി വിനയാദരപരസ്സരം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur Rural).— I second it.

* മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (*Elzhuvass South*).— സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും എനിക്കു ഈ ബില്ലിലുള്ള കൗതുകംകൊണ്ടു ഞെ പരഞ്ഞുപോയി എന്നേയുള്ളു. അല്ലാതെ അസൂയകൊണ്ടു പരത്തിട്ടുള്ളതല്ല. നായനാരെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയുമല്ല പരത്തിട്ടുള്ളത്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈ നിയമം വന്നപ്പോൾ അവിടെയും മുളങ്കുന്നത്തുകാവു മെമ്പരെപ്പോലെയുള്ള ചിലർ ഇതുപോലെ വന്മരോദനം മുഴക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ബില്ല് നായനാരെ നശിപ്പിക്കുവാനാണെന്നു അദ്ദേഹം പ്ലാപ്ലാനിച്ചതിന്റെ സാരം “ഞാൻമാത്രം മഹാ ബുദ്ധിമാൻ മറുളളവർ എല്ലാം ഈ കൗശലം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത മറയശിരോമണികൾ” എന്നാണ്. ഈ ബില്ലിന്റെ സാരം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വൈഭവം കോമാട്ടിൽ അച്ചുതമേനോൻ അവർകൾക്കും ഐ. എൻ. മേനോൻ അവർകൾക്കും ഈ സഭയിലുള്ള മറു നായർ സാമാജികന്മാർക്കും മുളങ്കുന്നത്തുകാവു മെമ്പരെപ്പോലെയില്ല എന്നു പരസ്യമായി അദ്ദേഹം കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഒരുത്തന്റെ കയ്യിന്മേൽ ഒരു ചൊറിയുടെ പൊററ, ആ പൊററ പൊളിഞ്ഞുപോകുവാൻപോകുമ്പോൾ അവർ പറയുകയാണ്, ഇതു എന്റെ കയ്യിന്മേൽ ഉണ്ടായ പൊററയാണ്, ഇതെന്റെ ദേഹത്തിലുണ്ടായ പൊററയാണ്, ഇതു വളരെ മാഹാത്മ്യമുള്ള പൊററയാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ എങ്ങിനെയിരിക്കുമോ അങ്ങിനെയിരിക്കും ഈ വാദം. ആ പൊററ തള്ളിക്കളയേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞാലും അതു തള്ളിക്കളയും.

Mr. P. Govinda Menon (*Adur*).—I oppose the amendment.

Amendment was put and lost.

Mr. A. Eachara Menon (*Chittur Rural*).—I move the following amendment. ‘In section 59 add the words ‘after he or she has attained the age of 21’ after the words ‘to claim’.

സർ, ഈ ഹവ്വ-മത്തെ വയസ്സിൽ ഓഹരികൾ അവകാശപ്പെടാമെന്നു വച്ചിരിക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. അത് ഹവ്വ വയസ്സ് എന്നാക്കിയാൽ കൊള്ളാം എന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

The amendment was lost for want of a seconder.

Clauses 59 to 61 were put and carried.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

Mr. P. Raman Menon (*Mulakunnathukavu*).—As my amendment to section 62 will take some time to be moved and explained I request that it may be taken over for tomorrow.

Mr. President.—As the Hon'ble Members agree, I propose that the House be adjourned now.

The House rose for the day at 4-55 p. m.

B. V. KRISHNANKUTTY MENON,

Secretary to the Council.